

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse sto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopan petit-vrste po 12 h., če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Nov vir obč. dohodkov.

(Piše dr. Karl Triller.)

III.

Pred vsem je toliko gotovo, da v Avstriji še dolgo časa ne bo mogoča tako radikalna reforma zastarelega in krivljenega davčnega sistema, kakršna v naprednejši Nemčiji že zmagajeno prodira. Poglavitna ovira je dejstvo, da se pri nas država še krčevito oklepa zemljiškega in hišnega davka kot državnega monopola, dočim bi bil prvi predpogoj vsaki temeljiti in pravični reformi odstop teh davčinj delželam in občinam, in sicer najbolje zemljarine delželam, hišnega davka pa deloma tudi občinam. Vsled tega in vzpričo našim desolatnim parlamentarnim razmeram torej ni pričakovati, da bi se v doglednem času odpravila najbolj kričeča krivica naših realnih davkov, to je obdachenje po „čistem dohodku“, mesto po resnični prometni vrednosti davčnega objekta. — To je uvideval tudi uvodno omenjeni „Städtag“ v Teplicah, priporočuj, da naj se iz obsežnega nemškega „bodenreformerskega“ programa za sedaj recipira za naše razmere pred vsem komunalna davčina od nezadane stavbne sveta. To se da namreč doseči tudi preko glave našega že svetovno interesantnega državnega zbora potom deželnega zakona o dajstvu. Vsi deželni občinski redi, oziroma štutti avtonomnih občin dopuščajo vpeljavo novih komunalnih davčin potom deželnega zakona. Tako tudi v Ljubljani. Stvar občinskega sveta ljubljanskega in deželnega zbora kranjskega bi torej bila, da stopita takoreč na celo „bodenreformerski“ propagandi v Avstriji. Vsaj ga menda ni mesta v širni Avstriji, ki bi bilo v to tako eminentno poklicano, kakor naša popotresna bela Ljubljana; četudi žal v prvi vrsti bolj pro Praeterito kot svareč eksemplar nenadomestne zamude! Res je namreč, da prihaja ta inicijativa nekoliko prepozno, kajti na prsti svojih rok si izračuna lahko vsakdo, kake dohodke bi bila imela naša

mestna občina v zadnjih desetih letih, da je takoj po potresu primerno obdačila cvetočo špekulacijo stavbnim terenom. Vsi oni srečni someščanje, katerim je potres vrgel takoreč bogastvo v načrte, bili bi oddajali primeren del svojega nezasluženega dobička v občinsko blagajno, vsi od Zeschkovič dedičev pa do našega presvetlega kneza in škofa. Vse to so danes le še lepe sanje, a prekasno tudi še danes ni in še dolgo ne bo. Metropolja slovenska se še vedno lepo razvija ter se bo še. Mestni regulaci načrt otvarja še za dolgo vrsto let vrata in okna špekulaciji s stavbišči; na tisoče in tisoče štirjaških metrov mestnega ozemlja še čaka, da se brez dela in truda lastnika, zgolj po zaslugu celokupnosti, reprezentovanje, kakor rečeno, poglavitno v občini, izpremeni iz sterilnih dvorišč in puščav v dragocena stavbišča ob novih ulicah in trgih. Vesta teren, oziroma po zaslugu skupnosti naraščajoča vrednost istega naj bi polagoma zadevala pravična in socijalna komunalna davčina na blagor celoti in v razbremenitev onih revnejših slojev prebivalstva, ki dandanes morajo direktno ali indirektno razmerno največ prispeti za občinske potrebsčine.

Na, dan torej z mestno davčino na nezadana stavbišča, dokler je še čas! Opraščala bo mestno občino neprijetne naloge, povisati dosedanje kričivo razdeljene davčine, pravična bo in poleg tega bo imela, kakor nam pričajo izkušnje nemških mest, kjer razmere zanj izvestno niso ugodnejše, blagodejno posledico, da bo znižala po krvidi kapitalistične špekulacije pretirane cene naših stavbišč in s tem pospešila stavbno podjetnost in že njo prepotrebno modifikacijo stanovanjske dragnje. — Tudi način določevanja one resnične vrednosti stavbišč, ki naj bi služila za podlago obdachenja, bi ne provzročal posebnih težav. „Bodenreformerji“ priporočajo v tem oziru naravnost ženjaljen princip lastne cene in več po obdachenju, da ni na svetu lažje stvari, nego v ljubljanskem občinskem svetu s

nita pravica, odkupiti vsako stavbišče za ceno, priznano po lastniku kot faktična, davku podvržena vrednost. Ta ventil zabranjuje, da bi lastnik svoj svet preizkalo cenil, previško cenitev pa bi tudi ne imela smisla, ker bi imela za posledico edino le višji davek, ne da bi občina reflektovala na tako precenjeno zemljišče. Žalibog, da je ta način določevanja vrednosti davku podvrženega objekta uveljavljen dosih nob do faktično edino le v — avstralski koloniji Neuseeland! V vseh ostalih deželah in državah, kjer je poleg Pruske že vpeljan redni davek na podlagi resnične prometne vrednosti, na pr. v Angliji, na Dansku in Württemberšku, določa se ta resnična vrednost še vedno na drug način, in sicer po večini potom vsakoletne cenitve davčne oblasti. Tudi na večkrat omenjenem „Städtagu“ v Toplicah-Šanovem izrazili so se pomisliki, je li bi se ravnomer obrazloženi idealni princip lastne cenitve dal pri nas vpeljati brez državnega zakona, in vsled tega se je sklenilo, naj se za sedaj priporoča načelo periodične uradne določitve prave vrednosti davčnega objekta. In ako bi se potem visokost tega davka določila le na kak procent prave vrednosti nezadanih stavbišč, bi imela občina od njega zanesljivih in idejalno pravičnih dohodkov še vedno več, kakor z le relativno pravično kanalsko pristojbino. —

In s tem bi bil pravzaprav pri kraju s svojo opozoritvijo na mogoči nov vir dohodkov naše izmučene mestne občine. Izvolil sem za svoj skromni migljaj predvsem ta prostor javne ljudske tribune radi tega, ker se mi vidi stvar dovolj važna, da bodi deležna razmišljavanja in eventualne kritike najširša javnost, predno izpregovore odločilno besedo poklicani faktorji. To se mi vidi tem umestneje, ker ste prav zadnji seji našega občinskega sveta pokazali, kako nujno potrebna je tudi mestnim odbornikom pravočasna temeljita informacija, ako se hočemo izogniti mučnemu prepričanju, da ni na svetu lažje stvari, nego v ljubljanskem občinskem svetu s

par popularnimi frazami strmoglavit najkoristnejše predloge. — In še nekaj mi je bilo pred očmi! Dejstvo namreč, da isti razlogi, ki govorijo za nujno vpeljavo komunalne davčine na nezadana stavbišča v Ljubljani veljajo tudi za celo vrsto drugih neavtonomnih občin zlasti v gorenjskih krajih, prizadetih ponovni alpski železnici. Tudi v Jesenicah, na Savi, v okrožju blejskega jezera, v Bohinju itd. pretvorila je in bo nova železnica malovredne travnike, njive in pašnike v drage stavbne prostore brez najmanjše žrtev in zasluge slučajnega posestnika. Čemu bi tudi tega prirastka vrednosti ne dobivala prizadeta občina one davčine, ki odgovarja njenim vsled iste železniške zgradbe podvojenim in potrojenim bremenom? Isto velja o goriških in koroških občinah, deležnih dobrot in bremen neželeznice. Razmišljajte torej, občinski možje in poklicani deželni poslanci, dokler je čas. Z združenimi možmi bo lažje prebiti trdo steno očiščenih predsedkov, ki danes še loč našo davčno politiko od modernega socijalnega naziranja.

Iz kmetijsko-kemičnega gospodarstva.

Spisal ing. chem. J. Turk.

I.

Narod brez poljedelstva je narod brez bodočnosti. To uvidevajo posebno trezni politiki silne Nemčije, ki skušajo ogradiči svojo državo z visokim plotom carine na kmetijske proizvode in s tem rešiti svoje poljedelstvo pretečega mu propada. Mogočna, do gigantnosti se razvita nemška industrija je potisnila namreč domače poljedelstvo v ozadje tako, da se že mislilo, da postane Nemčija kmalu izključno industrijalna država, kakor je danes Anglija, ki opira svojo politično in gospodarsko moč na svoje silno brodovje in ki mora propasti s svojo industrijou in svojim bogastvom, kakor hitro bode poražena na morju. — Nam se sicer ni batilo, da pridemo kdaj v položaj Nemčije in še

manj v onega Anglije, ker smo predvsem premajhen narod in nam poleg tega tudi nedostaja potrebnega podjetnega duha, da bi se prerodili iz poljedelcev v industrijskih narod. Po zabitosti pa ne smemo, da leži težišče naše moči v sili domačega kmetijstva, in zato moramo zastaviti vse svoje moči v to, da ga povzdignemo na najvišjo stopnjo popolnosti. Le trdno in vsestransko napredujoče domače poljedelstvo nam je namreč porok za razvoj tudi drugih panog gospodarstva in še posebno za razvoj domačih industrijev.

Naše kmetijstvo sloni danes po ogromni svoji večini na podedovanem in pridobljenem izkustvu. Naš kmetovalec obdeluje nameč svoje njive in travnike ter gospodari v svojih gozdih tako, kakor se je naučil gospodariti od svojega očeta in kakor vidi delati svoje sosedje. Poljedelsko znanstvo še ni prodrlo torej v širše mase našega ljudstva in tudi prodereti ni moglo, ker nimamo zato potrebnih nižjih in srednjih poljedelskih šol. Imamo sicer prav dobro in poljudno pisano knjigo o poljedelstvu*. Toda kaj pomaga, ako ni v ljudstvu za umevanje tudi najpoljudnejše pisanih knjig iz poljedelstva, potrebne znanstvene podlage, katero je mogoče dobiti le v dobrih kmetijskih šolah. Zato pa se ne smemo čuditi, da je naš kmetovalec daleč zaostal za kmetovalci v naprednih deželah.

Brez potrebnega poljedelskega, naravoslovnega in narodnogospodarskega znanja pa je racionalno poljedelstvo ravno tako nemogoče, kakor je nemogoče pravilno zdravljenje brez medicinskega znanja. Izkustvo samo v modernem poljedelstvu ne zadostuje več, in akohočemo, da bode naše poljedelstvo kos svojih naših trudom in kapitalom ter s pomočjo rastlin in živali dvignilo iz zemlje karnajevé blaga, kisluzičloveškim

* Poljedelstvo, spisal V. Rohrman, izdala družba sv. Mohorja.

LISTEK.

Fantazija o Marici.

Vitomi! F. Jelenc.

Pred mano leži malo srebrno srce na rdečem svilenem traku.

Tako mirno in mrto leži pred mano, a mi vendar obuja toliko lepih spominov iz minulih dni, da mi polnijo srce in dušo.

Bude mi spomine na te, ki si ga še pred kratkim nosila.

Spomnim se nate in sanjam ...

Sešla sva se dvakrat v življenju; mogoče, da te nisem dobro viden, ko sva se sešla prvikrat ... a drugič je bilo že prekasno ... da, prekasno.

Ah, Marica, dekle lepo, življenja in hrepeneja polno, približaj se mi, okleni se me in stopi z menoj tja na solnčne poljane, ki se bleste v po-mladnem soncu, okleni se me in sanjam, da greva ob morju, ki se sneži v sončni dan, ko vpija sončne žarke in jih požira vase; pozdravljali naju bodo tiki valovi, pozdravljali naju bodo blesteči žarki, pozdravljali naju bodo mørje, a midva se bova ljubila,

Ti nočes Marica, dekle lepo in čisto!

Zakaj se mi nočes približati, zakaj se me nočes okleniti, zakaj si se me ustrašila; upri si vame svoje tako lepe sive oči, ki sem jih gledal pred sabo v temni noči tako svetle in blesteče, da mi je bil sredi noči svetel dan, in žalosten nasmejh ti je plaval okoli usten, ki sem toliko prešanal o njih, ki sem želel, da bi se jim približal, da bi jih poljuboval, da bi srkal iz njih življenja radosti, sreče, a tvoja bleda lica so zardela, zardela so ti lica, ki sem želel vedno po njih; pogledala si me in si sklenila roki, ki sem hrepeniš v tihih nočeh, da bi se oklenile mojega vrata, da bi preživel par hipov v njenem objemu; ali Marica, postala si za hip, ko sva se srečala, potem si pa šla naprej, zakaj si to storila, zakaj se me nis je oklenila, da bi šla skupaj za kratke hipe v življenje, ki ga tako ljubič, ki tako hrepeniš po njem, zakaj mi nisi vila okoli vrata roke, zakaj nisi nagnila k meni sveje glavice — nisi hotela tegu; pogledala si me in šla naprej; zakaj si šla naprej, zakaj se nisi ustavila,

zakaj mi nisi ponudila roke, da bi šla skupaj, naprej po poti, ki se odpira pred tabo sončno vesela, ki ti hrepeniš, da skoro stopiš nanjo, da hitiš po nji, da pohitiš po evetoči poljani vesela in koprneča, da potrašča cvetove, ki dehte in ki se obratijo gori proti soncu. Marica, nekdaj bi ti mogel dati veselega življenja, ki ti brepeniš po njem, a nisem ti ga ponudil, toda sedaj greš mimo mene tako tiho in otožno.

Zakaj mi danes nisi prišla naproti, semeblajoča, veselo razposajena, nekdaj bi ti podal roko in ko bi se me ti oklenila, potem pa bi šla naprej v objemu in nad zemljo bi se razstril tibi mrak, jaz pa bi se sklonil k tebi, poljuboval bi tvoje rožne ustne, poljuboval tvoje prebele grudi in s poljubi brisal tvoje solze ... nad nama pa bi plaval tiki večer ... ah kako bi bilo to lepo ... to je bilo nekdaj, mogoče da bi bilo tako, toda danes sva se zopet sešla, začel sem koprneti po tebi, a kdo ve zakaj nisi slišala mojih vadibov ... mogoče je prepozno; danes sva se srečala, pogledala si me, videla si moje udrite oči, moja upala lica, bleda in poru-

menela, videla si moje izsesano telo, ustrašila si se mojega polmrtega človeka, ko sem uprl vate svoje polodprtne oči brez ognja in življenja, ugasla mrtva, pretresel te je moj pogled, ki je nekdaj bil iz njega ogenj in življenje, a danes te je pogledal človek, ki je živel in hrepenal ... srečala sva se, in očiščil te je pogled človeka, ki gre ob robu svojega groba ... Čmdalje premišljujem, zdi se mi, da si imela prav, Marica, dekle lepo, življenja in ljubezni polno. Ti hrepeniš po ljubezni, po življenju, ki ti ga more dati le oni, ki še živi v življenju želja in hrepenej, ljubezni, ljubila bi človeka, ki bi ti mogel vratiti enako ljubezen, ti bi mogla živeti s človekom, ki bi bil na vrhuncu svojih moči, ki bi te mogel na svojih miščnatih rokah nositi skozi dolgo pot ... in jaz bi ne mogel storiti tega ... Danes si me pogledala Marica, in bežala naprej v življenje, ki bi ga ne mogel dati jaz, šla si mimo človeka, ki te je pozdravil iz groba ... ti si se pa ozrla vame in bežala naprej, strah te je bilo mojih udritih oči, ustrašila si se mojih razmršenih las, tiho si

potrebam, moramo skrbeti za to, da prodre potrebno znanje iz poljedelstva tudi v širše kroge naših poljedelcev.

Dajmo tudi kmetovalcu prilike, da se izobrasi v svoji stroki, in potihnilo bodo tožbe, da je naš kmet nedovzeten za novotarije. Dokler pa ne bodo hoteli videti, kaj je našemukmetijstvu potrebno, da se predrami iz dolgotrajnega spanja; dokler ne bodo torej preskrbeli kmetovalcem potrebnih strokovnih šol, tako dolgo nismo opravičeni pred bacivatikmetu nerazsodnosti in nazadnjastva. Če bi se bile namreč pravočasno uvaževale potrebe našega kmetijstva, bi imeli danes na Kranjskem vsaj tri nižje in eno srednjo poljedelsko šolo in naše poljedelstvo bi se lahko merilo z onim bratskega nam naroda češkega. To pa se ni zgodilo, in zato imamo samo kmetijsko šolo na Grmu, ki vrši vzorno svojo nalogu, ki pa ne zadostuje našim potrebam in ravno radi tega ni naše kmetsko ljudstvo pristopno modernim pridobivanju na tehniškem polju v isti meri, kakor bi bilo lahko, ako bi imeli dovolj potrebnih poljedelskih šol. — V prvi sili bi se dale potrebne šole nadomestiti s poljedelskimi tečaji, ker s posameznimi predavanji po mojem mnenju ni mogoče doseči zaželenih uspehov. Razume se samo ob sebi, da bi morali imeti v slučaju, da se vpeljejo poljedelski tečaji v raznih večjih krajih po Slovenskem, mnogo več potovalnih učiteljev, kakor jih imamo. Preprosti kmetovalci sicer niso posebno dostopni znanstu, a tudi med kmeti je mnogo jako inteligentnih mož, in ako samo ti zapopadejo stvar ter v tečajih pridobljeno znanje porabijo v izvrševanju svojega poklica, zadostuje, ker po njih zgledu se bodo ravnali tudi znanstvu manj dostopni gospodarji. Potrebnih poljedelskih šol pa nismo mogoče s tečaji nadomestiti in zato moramo skrbeti, da jih dobimo, ker brez njih sploh ne smemo misliti na pravina predek poljedelstva.

Svetla luč poljedelskega znanstva še ni prodrla torej do širih krogov naših poljedelcev, in zato vlada med njimi tudi glede uporabe umetnih gnojil še kako velika nejasnost. Dična kmetijska družba kranjska se sicer mnogo trudi in prizadeva, da bi razpršila gosto meglo, ki tem oziru obdaja obzorje našega kmetovalca, toda vsled prej navedenih vzrokov se ji to trudopolno in težavno delo še ni posrečilo. Vendar pa so uspehi, ki jih je dosegla družba tako veliki in lepi, da se jih mora veseliti vsak resničen prijatelj našega poljedelstva. Po prizadevanju kmetijske družbe uvideva namreč tudi preprosti kmetovalci blagodejni vpliv umetnih gnojil, in vsled tega se uporablajo umetna gnojila na Kranjskem v tako velikih množinah, kakor v nobeni so-

sednji kronovini, in to je družbena zasluga, ki se ne more preceniti.

Vojna na Dalnjem Vztoku.

Z mandžurskega bojišča.

Kakor se poroča iz Tokija, trajala bombardma ob reki Ša še vedno. V sredo in četrtek so se opetovano spopadle sovražne predstrelje. 23. t. m. ob 1. uri zjutraj so Rusi z baterijo težkih topov, ki je bila postavljena zapadno od Litajetuna, obstreljevali okolico pri Lakatu.

General Kuropatkin pa poroča: 21. t. m. so se večji oddelki odpravili na rekognosciranje na levem krilu in dognali, da se sovražnik nahaja tudi na jugu in jugovzhodu od Tsinhečenga. Na tem pohodu je bilo na naši strani ranjenih sedem mož in enih častnik.

V sredo 22. t. m. so se vršili ljuti boji; naše izgube še niso znane, vendar pa ne morejo biti velike. 22. t. m. se je dognalo, da se nahaja večji japonski konjenički voj zapadno od železniške proge. Kakor se čuje, je odplulo proti Vladivostoku 20 japonskih torpedokv in ena velika vojna ladja.

General Saharov je poslal 23. t. m. generalnemu štabu tole poročilo: Danes zjutraj je stopil sovražnik z znatnimi bojnimi silami v ofenzivo proti naši armadi pri Tsinhečengu. Naši lovci so se umaknili na svoje utrjene pozicije. Popoldne so prordile sovražne kolone z juga in obšle levo krilo naših pozicij. Ob maku so Japonci napadli Berezovski grič, a so bili odbiti. Oddelek, ki smo ga 18. t. m. odpolali, da uniči železniško progo, se je vrnil. Ta voj je 21. t. m. razdejal in razstrelil v zrak neki most, 5 vrst južno od Hajčenga.

Petrogradska brzojavna agentura pa javlja iz Huanšanga: Ruski voj, ki je rekognosciral v okolici Inčenža, je prisilil Japonce, da se spravili v boj 19 bataljonov in 12 topov.

Japonci nadaljujejo ofenzivo. Naše sprednje strže se umičejo na svoje utrjene pozicije. 22. t. m. je bilo na naši strani ranjenih 62 mož in 2 častnika.

Japonci se nameravajo umakniti?

»Kölnische Zeitung« poroča iz Petrograda: Listu »Rus« se javlja iz Mukdena: Sodi se, da nameravajo Japonci prodriati proti našemu levemu krilu in utrditi svoje pozicije v centru. Došlo so nam vesti, ki zatrjujejo, da se Japonci umikajo iz severne Koreje. Proviant se spravlja za hrbot armade, težke topove pa so že odpeljali na jug. Za zelo verjetno se smatra, da se bodo Japonci začetkom spomlad umaknili z reke Ša na jug.

Ujeti ruski oficirji pišejo, da so na Japonskem pojavili nemiri in stranka, ki trdovratno zahteva, da se

naj sklene mir, pridobiva vedno več mož in veljave. Tudi v Koreji so neprestani nemiri. Vest, da bi se bil pojabil general Nogi s svojo armado pri Gančulinu, je popolnoma heute meljena.

„Novoje Vremja“ in vprašanje miru.

Z ozirom na poročilo Reuterjevega urada o mirovnih pogajanjih, piše »Novoje Vremja«: »Dasi nam ni znano besedilo brzojavke petrogradskega Reuterjevega poročevalca in nam torej ni dana prilika, v bistvu presoditi dotično poročilo, vendar že a priori lahko rečemo, da so vse veste o kakih mirovnih pogajanjih popolnoma neutemeljene. Da bi Rusija ponudila mir, o tem ni govora. Celo Hajčen je rekel, da mu ni znan nobeden nov mirovni faktor. Sicer je Hajčen opozoril na notranji položaj v Rusiji. Toda notranji položaj pač lahko povzroči notranje reforme, z vprašanjem o vojni ali o miru pa nima ničesar opraviti. Kakršnekoli bodo posledice sedanjega položaja, to je gotovo, da se o miru ne more govoriti, dokler ni zmaga Rusija. Mir pa bo morala ponuditi Japonska. Rusi so sicer v raznih vprašanjih različnih mnenj, v tem pa se strinjajo vsi, da bi bil mir v tem času sramoten in da bi notranji odnos jeve ne zboljšal, marveč poslabšal. Francija je še po bitki pri Sedanu nadaljevala vojno, dasi je izgubila vso svojo armado. Ruska armada pa je močnejša kakor preje in tudi rusko brodovje je že skoro na cilju. Zmagana morju ali na suhem bo spremnila ves položaj. Celo Japonci uvidevajo, da Rusi sedaj ne morejo govoriti o miru. Sleda za to je samo pesčica ruske intelligence, za katero pa ne stoji Rusija, marveč posamezni inozemski časnikarji.«

Steseljevo slovo od svojih tovarišev.

Na krovu parnika »Sv. Nikolaj« je priredil general Steselj svojim tovarišem v slovo banket. Pri tej priliki je Steselj napisil svojim tovarišem takole: »Gospodje! Z mnogimi izmed vas sem preživel šest let v Port Arthurju in sem vas spoznal kot poštene in zveste sodelovalce. V teku enajstih mesecev, od kar traja vojna, pa smo se še bolj približali drug drugemu. Spoznal sem v vas prave junake. Vsakoden izmed vas je služil na čast in slavo carja in domovine. Na zdravje! Zadoneli so navdušeni učenci, ki kar niso hoteli ponehati, ko se je tudi gospa Vera Steseljeva v iskrenih besedah poslovila od častnikov. »Danes preživimo zadnji dan skupaj,« je rekla; »v Port Arthurju sem bila vedno med vami, trpela sem z vami in se naučila v vas spoštovati prave junake. Smatrala sem vas za drage sorodnike. Ob slovesu vas prosim, da se vedno spominjate, kadar in kjer koli vas zopet združi usoda, da

Večni nič!

= Ah nirvana, kako si grozna in strašna, kaj nam obetaš v nadomestilo veselja? =

Večni nič!

Hahaha! Haha! Haha!

Ali ti morje, večno lepo, morje ne skončno, življenja polno; ob tebi sanja človek brez življenja, ob tebi sedi na skalah človek, ki je nekdaj vriskal po solnčnih poljanah, a zdaj hrepeni po tem, kar je še nekdaj mimo njega.

V velikih korakih je še mimo mene življenje in jaz sem gledal vanje toliko časa, da je še mimo mene, tedaj pa sem planil za njim v divji vrtinec, hipno in brezmiselnem sem se prepustil divjim valovom, da so me nosili naokoli, plaval sem na njih brez moči in volje, plaval sem na njih in ko sem se začel potapljati, ko sem se napisl slasti, vrgli so me na skalni breg, daleč od ljudi.

Tako sem prišel iz solnčnih planjav na skalne bregove, dolga in grozna je bila ta pot, a še groznejši so sedaj spomini; grozno je, ko gleda človek pred sabo vse uničeno in strto, ko vidi okoli sebe le skalne bregove in divje raztrgane čeri.

= Ah nirvana, kako si lepa, kaj nam obetaš za plačilo za naše boje? =

Ah, Marica, dekle najlepše in naj-

vam je vedno odprta naša hiša, kjer boste vsekdar našli ljubezen in iskrenošč kot pravi prijatelji. Bog vam naj podeli vse dobro! Častniki so ji gnjeni odgovarjali: »Hvala, iskrena hvala naši golobi, naši matki Veri Aleksejevni.«

Ruski ujetniki na Japonskem.

Iz Tokija se javlja: Stevilo v japonskem ujetništvu se nahajajočih Rusov znaša v celem 44 400 mož; med temi je 1616 častnikov.

Rusko brodovje na potu.

Kakor se poroča iz Adens ob arabski obali, se je pojavilo pri Magdeburgu pet vojnih ladij, ki spadajo k ruskemu brodovju in so plule proti jugu, da se združijo z eskadro admirala Roždestvenskega.

Iz Sueca pa se javlja: Ruska torpedovka »Regn« je priplula iz Rdečega morja semkaj in se usidrala v pristanišču. Spremlja transportni parnik »Malaja«, ki ima na krovu ruske invalide.

Po poročilih iz Port Saida je ruska torpedovka »Retiv« pri severnem vhodu v sueški kanal obtičala na skali.

Prodaja nemških ladij.

Parobrodna družba v Hamburgu je prodala Rusiji deset parnikov, in sicer »Valezijo«, »Fenicijo«, »Asirijo«, »Belgravijo«, »Kanadijo«, »Kastilijo«, »Granado«, »Hercinijo«, »Numidijo« in »Palacijo«.

Grippenberg in Kuropatkin.

Z ozirom na konflikt med Kuropatkinom in Grippenbergom piše petrogradski list »Slovo«: Ko so se začasa južnoafričanske vojne dogodili slušnji, da so Buri kritikovali odredbe svojih voditeljev, smo se smejali in smatrali za nemogoče, da bi se tudi pri nas moglo dogoditi kaj sličnega. A vendar je nepriskakovano odpotoval vancanje generala Grippenberga z bojišča čisto analogen pojav. Vsak vojak, od prostaka do generala, mora izvrševati ukaze svojih predstojnikov. Ako da povelenik stotnje povelje »na desno« in ako prostak Ivanov prosi, da se mu dovoli vrniti domov, ker bi se moraliti na levo, aki bi se hotelo zmagati — se sme prostaka Ivanova celo ustreliti, aki vztraja v svoji upornosti.

Ako bi bil vsak podložnik ogoren, da vrhovni povelenik ni njegovega mnenja, in bi se hotel vrniti domov, kako bi bila pod temi okolnostmi mogoča vojna?

Kot vojak bi general Grippenberg ne smel zapustiti bojišča. Čim večje sposobnosti ima, tem bolj je vezan, jih izrabiti v vojni in ne v Petrogradu. Tudi Kuropatkinu je žal ogromnih žrtev, a on je prevzel odgovornost nase za to pred carjem in Rusijo. Kaj bi pač rekel general Grippenberg, aki bi ga njegovi podložni korni komandanti, divizijski in polkovni poveleniki prosili, da bi jim dovolil oditi z bojišča?

Iz parlamentarnih klubov in odsekov.

Dunaj, 24. februarja. V proračunske odseku je poročal posl. vitez Vuković o pristaniščih in sanitetnih zadevah. Želel je, da bi se ribji lov na morju uredil z konitom potom. Nadalje je kritikoval, da so se za razširjavo tržaškega pristanišča izdale tako velikanske svote, dočim se na dalmatinske luke prav nič ne ozira. K isti točki sta govorila še posl. dr. Kramar in baron Schwiegel. Odgovarjal je zelo obširno trgovinski minister baron Call. Rekel je, da se zaradi streškov za tržaško pristanišče ni moglo obenem misliti tudi na druga pristanišča. Sicer pa se bo na pomolu v Opatiji razširjalo, za kar se proračuni 20 000 K.

Narodno-gospodarski odsek je razpravljal o izselniškem zakonu. Sklenilo se je, da se po možnosti še pred Velikonočjo priredi ekspertiza za izseljevanje. — Načelnik italijanskega kluba baron Malfatti je imel danes dopoldne daljše konference z ministrskim predsednikom baronom Gauthchem in z načnim ministrom vit Hartlom o vseh tirolske Italijane zadevajočih gospodarskih, kulturnih in političnih vprašanjih.

Krisa na Ogrskem.

Dunaj, 24. februarja. Grof Andrássy je bil le poleure pri cesarju. Kolikor je grof izdal o avdijenci, se cesar še ni odločil ter Andrássyjevih nasvetov ni naravnost odklonil, pa tudi ne odobril. Nastopil bo baje za dneva odmor.

Budapešta, 24. februarja. V dobro poučenih političnih krogih se razširja vest, da je Andrássyjevo misijo smatrali za končano.

Budapešta, 24. februarja. V uradniških krogih so razburjeni, ker namerava vladajoča levica vtakniti v najbolje službe v ministrstvih razne opozicijske poslanice in velike župane, strogo vladne uradnike pa potisniti v manj važne oddelke ali pa jih poslati v pokoj.

Budapešta, 24. februarja. Kossuth je priobčil v »Magyar Ország« članek, v katerem poziva svojo stranko k zmernosti, češ, da ne njih pravica, temuč tudi dolžnost, prevzeti vlast, ker so prišli do vedenje. Stranka pa ima tudi kot večina dolžnost zmernosti. Ako tudi ni mogoče takoj izpolniti vseh zahtev, vendar lahko opozicija z vladne mize pospešuje uresničenje teh zahtev. Obenem pa speljuje Kossuth tudi na krono, naj se upravičenim zahtevam opozicije ne zoperstavlja.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 23. februarja. Nepravno se še odpošilja orožje in strelivo preko Soluna v notranje dele Macedonije. Nekateri misljijo, da vse te priprave niso namenjene za vojsko

te je polaččal strah in trepet, ustrašila si se temnih besed, praznih slik in črnega teksta, onega teksta, ki sem ga hotel nekdaj napisati velikega in svetlega, ko sem pa zaprl knjigo, pogledal sem te, ti si pa vztrpelata in se zdržala, strah te je bilo tega, kar si videla.

Pokazal sem ti umazano knjigo, ni še staro, a vsa je ogoljena in robovi so vse zaviti kakor starim rokopisom v samostanskih arhivih, listi se ne drže več skupaj, in kar je bilo nekdaj lepega, je, ali siloma iztrgano ali pa pomazano.

Pokazal sem ti umazano knjigo svojega življenja, videla si življenje polno bojev in prevar, ki se končuje z grozno in uničenjem, videla pa si tudi življenje veselega fanta na poljani, ki bi ti nekdaj mogel dati vsega, samo da sta se ustavila takrat, ko sta se srečala prvič, sešla sta se in se zopet razšla. Izginila si in jaz sem gledal za tabo, kakor gleda mornar raz potapljače ladje na čolnu, ko ga je spustil raz krov, a odnesli so ga valovi, podili nekaj časa po razpenjenem vodovju in ga slednji razbili ob štrelečih pečinah.

Listala si v knjigi mojega življenja, ustrašila si se in odšla naprej po solnčni poljani, ki sije nanjo solnce tako

Bulgarijo, temuč z Avstro-Ogrsko. Ndomestna rezerva se sklicuje skoraj v vseh letnikih pod orodje. Pribod avstro ogrskega brodovja v Solun se razlagata tako, da je Avstria hotela posvariti s to demonstracijo, naj opusti Turčijo oborenje. Toliko pa je gotovo, da vsaj za sedaj sultan nöče prav ničesar sličati o finančni kontroli v Macedoniji ter bi rajši videl, da odloči orodje.

Sofija, 24. februarja. Iz Makedonije in Staro Srbije že zopet prihajač čimdalje bolj razburljive vesti. Z bližajočo se pomladjo tudi naraða znova vtaško gibanje in krvavi boji so na dnevnem radu. V Košanju je bil umorjen višji srbski pop Cvetoški, pa tudi več drugih uglednih Šrbov je tajni revolucionistički odbor obšil na smrt.

Solun, 23. februarja. V vilajetu snuje neki dr. Šumalov bolgarske in srbske čete, ki skušajo pridobiti prebivalce za to, naj bi Makedonijo okupirala Avstria. Temu gibanju pa se Srbji nočajo pridružiti, temuč le Bolgari in katolički Arnavti.

Dogodki na Ruskem.

Krakov, 24. februarja. V Varšavi je tisjača zarota umorila pet častnikov, ki so se vedli posebno surovo proti štrajkujočim delavcem.

Petrograd, 24. februarja. Komisija za olajšanje tiska je začela včeraj s svojim delom ter se takoj izrekla v principu za odpravo cenzure. Zastopnik ministra notranjih zadev je izjavil, da je tudi minister za odpravo cenzure, vendar želi, da bi se prehod izvršil od stopnje do stopnje. Gleda knjig se je komisija izrekla, da se naj cenzura odpravi pri vseh vsejih izvirnih delih in prevodih, le pri knjigah, namenjenih mladini in preprostemu ljudstvu, se naj cenzura obdrži.

Moskva, 24. februarja. Pretečeno noč so artovali pisatelje Andrejeva, Čirikova in Spitolca ter še 14 drugih oseb, ki so bile zbrane v stanovanju Andrejeva.

Petrograd, 24. februarja. Na Kavkazu, posebno v mestih Baku in Batum ter v Tiflusu se ponavljajo nemiri. Oblasti zahtevajo vedno nove vojaške asistence, a vlada ne more ustreši, ker nima toliko vojaštva na razpolago. V Žitemiru so bili veliki delavski izgredi. Vsa javna poslopja je moralno zasesti vojaštvo.

Varšava, 24. februarja. Ker so strojniki v vseh tovarnah ustavili delo, morale so tudi tiste tovarne, ki so že bile začele delati, zopet ustaviti delo. V Lodzu so začeli delati v šestih tovarnah, ne da bi se bile delavcem povisale plače.

Varšava, 24. februarja. Tudi uslužbenci železnice proti Brestu so stopili v štrajk. Nadalje groze s štrajkom mestni policaji, vladni brzjavni uradniki, davčni in carinski uradniki.

mehko in opojno, tako gorko, da se je prebudila, da so zadeheli na nji cvetovi, da so se dvignili nad njo škrjanci v sinji zrak prepevajo svoje lepe speve.

Marica, mogoče je prav, da si odila, saj kaj bi ljubila polmrtega človeka, ki bi gledal tvoje žive oči s svojimi polodprtimi in udrtimi; ustrashila si se mojih upalih lic, mojih razaršenih las, strah te je bilo mene ... šla si naprej po solnčni poljani.

Jaz pa sem gledal za tabo in zrem te danes in ko te zopet vidim, zdi se mi, da gledam svojo izgubljeno srečo, svojo zaigrano mladost ...

Lahka in z rožami posuta naj bo tvoja pot in večno sonce naj sije nad mijo... biti naprej in se sklanjaj nad rožnatimi cvetovi in jih poljubuj.

Požubuj cvetove, jaz pa bom sanjal, kako si šla mimo mene, kako si se ozrla vame in sanjal bom dolge, dolge sanje o tebi, Marica dekle najkrasnejše, krepeneče, polno življenja in ljubezni!

Pred mano leži malo srebrno stiče na rdečem svilenem traku ...

Tako mrto in mirno leži pred mano, jaz pa gledam nepremično vanj, in sanjam dolge, lepe sanje o lepi mladi Marici!

Ah! Prazne sanje, blazna koprnenja

Dopisi.

Iz Medvoda. Gospod župan občine Medvode, po domačem Smočev oča, kaj ne, da smo bili pridni, da smo vas tako dolgo v miru pestili? Mislimo smo, da ste se kaj poboljšali v 3 tedenskem zaporu, pa vidimo, da je pri vas zaman; kar se je Francek naučil, tudi stari France ne pozabi. — Gospod župan! Kaj paje z občinsko volitvijo? 12. marca t. l. je vašega županstva konec, pa še nikjer nimate volilnih listov; slišali smo, da hočete celo stvar zavleči tja do maja meseca, da bi dotični popeti, ki so še v občino prišli prišli tudi do volilne pravice; je verjetno nam, da tega mi ne bomo čakali; to pač dobro vemo, da se boste težko ločili od svojega ogretega stolčka, ali kakor se kaže, treba ga boste vendarje zapustiti. Veliko se trudite, da bi si ga že priborili, ali vendar upamo, da vam je enkrat za vedno odklenko. Čuli smo, da ste pretečeni teden vsak dan kolovratili po hribih in dolinah ter agitirali zase, da bi vas ljudstvo še tri leta pustilo občini gospodariti; ali slabu staleti. Očka Smočev! Ljudstvo je prišlo do razuma in danes pravijo: zadosti je! Proč z njim, proč s Smočem, proč s Smolo, saj imamo zadosti boljših mož, ki znajo vsaj svoje ime podpisati, vi pa še ne znate brez g. Josipa Jarca občinskih sej voditi. Dne 13. t. m. ste sklicali občinsko sejo, odborniki so se polnoštivo udeležili seje. Vi ste se pa izgovarjali, da brez g. Jarcia ni mogoče seje voditi; seveda kako neki, ker ne znate proračuna skupaj spraviti! To je župan! Celo odborniki, ki so sami ki mojci in katere imate popolnoma na sveji strani, še ti grozovito zabavljajo čez vas; kaj pa tudi ne bi, ker jih tako za nos vodite. Torej čuje: ves občinski odbor nima niti enega toliko sposobnega moža z županom vred, da bi zmogli eno navadno občinsko sejo skleniti; to je občina Medvode, v kateri se torej brez virilistov sploh ne more v občini ničesar sklepati. Preški g. župnik Janez Brencelj prav pridno agitira za volitve; pravijo, da ima nove odbornike že vse na papirju, a zbral si je menda same šnopsarje, ki jih ima on najraje. Na leci razbijja in se hrdaju nad šnopsarji, sam ga jim pa kupuje, posebno tovarniškim delavcem. No, sedaj ko so se duhovske plače zvišale, sedaj bo lahko Janez kupoval delavec tudi ob petkih šepih, kar se mu je že pripetilo. Gosp. Janez, zato so vas začele Marijine hčere zapuščati, ker povsodi tam svoj nos vtipkate, kjer bi treba ne bilo. Pretečeno nedeljo se prišla dekleta iz „Marijinega društva“, pa preeej jih je bilo, pa ne pomaranč, deklet, v neko gostilno na ples. Tam so se prav pridno vrtele tja v pozno noč ter dostavljale, ne da bi jih kdaj vprašal: Zato smo prišle na ples, da bi nas fajmošter iz Marijine družbe izbrisal, tega človeka smo že do grla site! Poglejte, poglejte, g. Janez, še celo Marijini otroci vas ne marajo več, še te device so vas že do grla site, kaj pa še mi drugi. Voditeljica, ali kakor pravijo, prednica Marijine družbe v Preski je menda v blagoslojenem stanu. G. Brencelj je napravil pretečeno nedeljo celo pridigo o tem, tako da so se mu vsi po cerkvi sme jali. Neko deklet se je tako smejalo, da ji je smeh na glas ušel. Brencelj jo je pa seveda slišal ter jo takole lepo počastil: „No, no, kaj pa ti, kaj pa se pa ti krohotat, kahla!“ Go spod župnik, taki izrazi pa menda res ne spadajo v cerkev! Potem se je spravil nad liberalce ter kričal: „Sedaj pa liberalci živejo, liberalci naj živejo, da boste vedli!“ kakor da bi bili liberalci krivi, ako se mu kaka Marijina devica izgubi. To se vidi, g. župnik, kako slabo pazite na svoje podrejene otroke. Pustite rajše občinske velitve, pa držite se svojega poklica, drugače boste nekega dne sami stali pod zastavo Marijine družbe. Še nekaj! V prečkem farovžu se grozovito zabavljajo čez ljubljanskega škota Jegliča, da je jo; namreč farovška Mina, župnikova sestra, tako rentač, kako je ta škof umazan in skop. „Nič nam ne da, še jedne bivke sovate nam ne da, pa njegeva sestra frajla Mari je ravno tak; toliko imajo v Goričah v gradu sovate, pa nam nič ne dajo, tudi ene bivke nam ne dajo, pa naš gospod so za ferboltarja pri njem v gradu, pa vse mu zastonj naredi, pa mu prav nič ne dajo, pa še skupaj smo doma, pa prav nič ne izda, prav nič nam ne dajo, tudi jedne bivke sovate nam ne dajo.“

Resnica o propadli črnovrški mlekarni.

Pod zgornjnjim naslovom priobčil je bil »Slovenski Narod« tri slike zapored tri stvarno pisane članke o propadli črnovrški mlekarni, ki so vzbudili v mnogih krajinah in krogih veliko zanimanja, saj so bile z njimi temeljito zavrnjene lažnje trditve ljubljanskih katoličkih listov »Slovenec« in »Domoljubac«, ki sta si držnili naglašati, da je bila črnovrška mle-

karšča nekako liberalno strankarsko pedjatie.

Neresničnih notic pa še nobe biti konča; zadej »Domoljub«, ki je mimo grede omenjeno, od samega gospoda škofa priporočeni list, priča med idrijskimi novicami zopet na kražnik po nesreči izgubljene tisočake, in tudi dolgočuti notranjski »šumark« se šuti poklicanega, hukatki ljudstvo proti naprednjakom — z lažo.

Takim elementom, ki jim čista resnica ni bojša hčerka, je sploh ne umnost kaj dokazovati, zato tudi jasne bom izgubljaj mnogo besed. Le nekaj še redem. **Vsekdo, bodisi žegnan ali nepožegnan, ki govorí ali piše, da je bila črnovrška mlekarna kako liberalno strankarsko podjetje, je javni lažnik in zavalec.** — Ali sto sišali gospodje, kaj sem vam očital. — Če ste pošteli ljudje, ki pišete v »Domoljuba«, potem me morate postaviti pred sodišče. — Ako pa tega ne boste storili ter boste še nadalje le za hrbtom imunitete delčnega odgovornega urednika napadali mene in zadružo, kateri sem služajno našeloval, vedeli bodo vasi pošteli Črnovrščani in ves svet, kako nizkoten list je »Domoljubac«, ki hoče veljati za nekako glasilo našega kmeta, ki pa je v resnicu eden najobrekljivejših slovenskih ultra-montanskih lističev, ki si pridobiva številne narodnike ponavjev z verskim terorizmom in ždovsko reklamo.

Ivan Lampe.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. februarja.

— **„Slovenec“ in ljubljanski škof.** V četrtek smo izvedeli nekaj znamenitega, nekaj popolnoma novega, nekaj takega, da smo kar strmeli. »Slovenec« je z vso resnobo povedal, da je v političnih stvareh popolnoma neodvisen od škofa. Saperment, to je pa moška beseda. Žal, da ni resnična. Ko bi bil »Slovenec« od škofa neodvisen list, potem bi bilo to dokaz, da je med duhovščino na Kranjskem nastal verski razkol. Po cerkevih postavah morajo biti duhovniki v vseh stvareh, v cerkevih in v posvetnih in tudi v političnih brez pogojno pokorni. Naj škof danes ukaže, kar hoče, duhovniki ga morajo ubogati in še godrnjati ne smejo, da še v mislih ne smejo ugovarjati, ker že to je greh. Še pesem ne uboga rad, duhovnik pa mora z veseljem ubogati v vsaki stvari. Tudi kot časnikar se mora duhovnik ravnati po škofovih ukazih in navodilih. In zato je čisto gotovo, da pišejo okrog »Slovenca« zbrani duhovniki letokar hoče škof, in tako, kakor hoče škof. Ko bi ne delali tako, bi bili nevredni, puntarski duhovniki in škof bi jih kaznoval ali pa, če bi se ne pustili kaznovati, jih spodil iz službe. Morda je pa škof sam privolil v to, da je »Slovenec« od njega neodvisen list in da duhovniki lahko pišejo, kar hočejo? To je izključeno. Škof tega ni dovolil, ker tega po cerkevih postavah ne sme dovoliti, ker imajo duhovniki tako dosti dohodkov, kar kaže že to, da vsak več ali manj premoženja zapusti, ko umrje. Naj tudi izmed kmetov sliši občinstvo glas! Da na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem duhovniki v obče dobro izhajajo, posebno župniki, je res. Siromaki pa so tukratam vendar-le tudi pri nas kaplani na ubožnih farah in pri grabežljivih župnikih; na Krasu, v Istri in Dalmaciji pa na večini far tudi župnik nima ničesar odveč, ker ljudje ne plačujejo maš in tudi mašnih ustanov naštihni ni. To bo tudi veljalo za Poljsko. Mislimo torej na kmetih, da se naj zboljšanje plač duhovnikom kratko malo ne zavriče, ampak naj se o priliki posvetovanja o dotičnih predlogih stvar z ozirom na krajevne in druge razmere pretehta. Naj se da, kjer je potreba, duhovniku toliko, da bo lahko živel dostenje brez beračenja in brez odiranja ljudi. Ako jim tako država zagotovi življenje, naj pa država obenem prepove in zabrani izmoljevanje ubogega neumnega ljudstva s plačevanjem maš in drugih cerkevih opravil. Duhovnik bodi dolžan storiti gotove predpisane bogoslužne posle v cerkvi in na pokopališču, to pa za vse vernike enakomerno, za bogatine tako kakor za berače! Berač, ki si ne more plačati maš, krijevega poto in pegreba, — po cerkevih in naukah samih ne pride zato v pekel, ker je ubog. Odpraviti pa bi bilo treba slovesnosti po cerkvah, ki si jih ljudje posebej plačujejo, kakor da bi si zmagli kupiti odpuščanje svojih grehov. Božja služba naj bo za vse

brumnih duš bodi povedano, da je škof veden cenzor. Škof ne nadzruje samo časopisa, ki ga pišejo duhovniki, nego celo neklerikalne liste, ki se sanj in za njegovo voljo toliko brigajo, kakor za lanski sneg. In »Slovenec« duhovniki tudi niso nepokorni svojemu škofu. O neodvisnosti »Slovenca« od škofa govore le zato, da bi ljudstvo varali. Radi bi veljali za neodvisne, četudi niso, ker se zavedajo, da je »Slovenec« tak list, da je škof lahko do podplatov sram, da ga pišejo duhovniki Škof bi rad pri javnosti odvalil od sebe odgovornost za početje »Slovenca«, ker se lista sramuje, pušča pa, da uganjajo od njega odvisni duhovniki tako »žurnalistiko«, ker mu to kaže iz strankarskih ozirov. To je vzrok, da bi »Slovenec« rad javnost prevaril, trdeč, da je od škofa neodvisen, ali tisti kalini, ki bi to verjeli, so že davno izumrli.

— **Resnica je hčerka božja,** a vendar jo katoliški duhovniki, ki se imenujejo božje namestnike, ne usmiljeno preganjajo. Za to imamo sedaj nov zgled. »Slovenec« je v zadnjih dneh večkrat trdil, da je priobčil »Slovenski Narod« notico, naj vladnik ne vrati Kranjske med tiste dežele, ki naj vsled pomanjkanja krme postanejo deležne državne pomoci. Take notice v »Slovenskem Narodu« sploh ni nikdar bilo. Nikdar! Ne letos, ne lani. Priobčili smo pač notico, v kateri smo se nekaj ponorčevali iz Žitnikovega nad vse plitvega govorčka v državnem zboru, notice, naj vlad ne da podpare, pa nikdar ni bilo v »Slovenskem Narodu«. Katoliški duhovniki so malo onečastili hčerko božjo, resnico. Zlagali so se vedoma in nameroma. Radi bi namreč prevarili javno mnenje, češ, na vseh straneh se nam je delalo ovire, mi smo pa le dosegli spodporo. Resnica pa je, da klerikalci sploh niso ničesar dosegli. Kar je vlad dovolila, to itak ni vredno pečenega groša in zna koristiti kvečemu kakemu špekulantu in ne kmetu. A še to, kar je vlad dovolila, je bilo dovoljeno, ne da bi bili klerikalci kaj vplivali, in sklenjeno, še predno je dr. Žitnik zjecljal svoj govorček.

— **K zvišanju duhovniških plač.** Izmed kmetov se nam piše: Pisali ste onokrat, da pride v državnem zboru na razgovor povišanje plač katoliških duhovnikov in poudarjali, da se to ne sme dovoliti, ker imajo duhovniki tako dosti dohodkov, kar kaže že to, da vsak več ali manj premoženja zapusti, ko umrje. Naj tudi izmed kmetov sliši občinstvo glas! Da na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem duhovniki v obče dobro izhajajo, posebno župniki, je res. Siromaki pa so tukratam vendar-le tudi pri nas kaplani na ubožnih farah in pri grabežljivih župnikih; na Krasu, v Istri in Dalmaciji pa na večini far tudi župnik nima ničesar odveč, ker ljudje ne plačujejo maš in tudi mašnih ustanov naštihni ni. To bo tudi veljalo za Poljsko. Mislimo torej na kmetih, da se naj zboljšanje plač duhovnikom kratko malo ne zavriče, ampak naj se o priliki posvetovanja o dotičnih predlogih stvar z ozirom na krajevne in druge razmere pretehta. Naj se da, kjer je potreba, duhovniku toliko, da bo lahko živel dostenje brez beračenja in brez odiranja ljudi. Ako jim tako država zagotovi življenje, naj pa država obenem prepove in zabrani izmoljevanje ubogega neumnega ljudstva s plačevanjem maš in drugih cerkevih opravil. Duhovnik bodi dolžan storiti gotove predpisane bogoslužne posle v cerkvi in na pokopališču, to pa za vse vernike enakomerno, za bogatine tako kakor za berače! Berač, ki si ne more plačati maš, krijevega poto in pegreba, — po cerkevih in naukah samih ne pride zato v pekel, ker je ubog. Odpraviti pa bi bilo treba slovesnosti po cerkvah, ki si jih ljudje posebej plačujejo, kakor da bi si zmagli kupiti odpuščanje svojih grehov. Božja služba naj bo za vse enaka, kakor smo vsi njegove stvarice. Katoliška cerkev sama uči, da je platio za mašo ali krijev pot darilo danotočnemu duhovniku in zato je odličen slovenski doktor bogoslovja (dr. Gregorec) javno pisal, da, kdor platičuje v ustanavlja sv. maš, je dobrotnik župnikov, torej ne dobrotnik svoje duše, katero Bog že itak sam v brezkoučni svoji pravčnosti sodi kakor si je zaslužila. Župnik sprejemlje tedaj s plačilom maš darila v svojem uradu, greši torej zoper postave, ki velja o za druge javne uslužbence, katere kaznujejo z ječo in z odpravo iz službe, ako kaj takega storijo. Ko se bode raz

novil, je bila parola: „vse cerkniške trgovce more zlodej vzeti“, in res, pošteno se je črna gospoda trudila, da ta svoj lepi cilj doseže. Pa kdor drugemu jamo koplje . . . ! V cerkvi in izven cerkve so trebili, da je greh pri na smrt obsojenih trgovcih kupovati, pri tem so pa v konsumu slabo blago dražje prodajali, kakor trgovci dobro. Ako se je kak ud čez to pritožil, je dobil zagotovo, da ne bode nikake škode trpel, ker bode potem dobiček, ki se razdeli, toliko večji. Toda leta so tekla, dobička pale nibilo, in jasniti se je začelo tudi najbolj „udarjenim“ bučam, da žegnanim kramarjem ni pravnič verjeti. Zaman je boksa ljudi pri ganjal in z njimi popival, v konsum niso več hoteli v toliki meri svojih trdo prisluzenih grošev nositi, zato je začel tarnati, da je dosti udov, ki niso zvesti. Akoravno pa je vedel, da konsum nič ne nese in da hranilnica komaj živ votari, je z denarjem, ki so ga zaslep ljeni ljudje v hranilnico nosili, sezidal veliko palačo z uprav ogromnimi stroški, da je spravil konsum, hranilnico in mlekarno pod eno streho. Pač lahko je zidati s tujim denarjem ako se ve, da se v ugodnem trenotku lahko pobere kopita in se umakne drugam, kamor ne dožejo kletve ubogih žrtev, ki morajo take brezvestne špekulacije plačevati. Žalostnih zgledov smo imeli v zadnjih letih dovolj, pa boksa se ničesar ni ustrašil, pokazal je, da je hrabrega srca in da po zaslужenju nosi slavno ime boksa. Najbolj brezvestno se nam pa zdi naslednje. Dasiravno je kaplan Lavrenčič pred dobrim letom moral vedeti, da sta konsum in mlekarna blizu poloma, in da hranilnica ne more zdelovati obresti od ogromne svote, ki jo je v svojo palačo utaknila, je pustil napraviti v dvorani te palače oder, ki je stal nad 1000 K. Dva slikarja iz Ljubljane sta bila več tednov v Cerknici, da sta preskrbela slikanje kulis. Ako si take drage špase „špoga“ denarni zavod, ki ima velik rezervni kapital, je to odpustljivo, toda s tujim denarjem tako gospodariti, je pač višek brezvestnosti. Ko je konsum erkaval in je Gospodarska zveza zahtevala, da se razpusti, je kaplan Lavrenčič trdil, da ni nikake izgube, česar mu seveda ni nikdo verjel. Sedaj pa udom, ki so vplačali po K 3 — sploh nič ne vrnejo, onim pa, ki so imeli večje deleže, te 3 krone od tegnejo menda za dobroto, ki so jo s tem uživali, da so smeli blago dražje plačevati kot

n predevanje knjige iz roke v roko, potem pa začne šepetati, se smejeti in zabavljati, češ, „danes smo vsi cigani, ne le kovači“. Tako namreč je župnik pred par tedni na prižnici pital svoje arane. Ljudje so zahtevali, naj se nese krsta v cerkev ali pa domov. Nesli so o nato v cerkev. A tudi tukaj mazijenec Gospodov ni mogel nobenega predpisanega dejanja izvršiti; mesto da bi molil nad mrljcem, poškropil in pokadil, se je guncal sem ter tja, izbujenih oči gledal v narobe obrnjeno njigo, sveče ni mogel držati v rokah, z njega pa so prihajali vinski duhevi in napolnjevali njegovo okolico. Kar pa enkrat se spusti pijani župnik z vso ritrostjo na pokopališče. Čez cerkveni prag je še prišel srečno, ker ga je kakdo opiral, ko pa naredi par orakov po pokopališču, te ebne, kakor je dolginširok, o tleh, da mu je kap a daleč roč odletela. Ni mogel sam stati vsled preobilo zaužite pijače, ampak dva moža sta ga vzdignila in ga vlekla do jame, kjer bi moral biti mrljčokopan. Tukaj pri jami se je Kristov namestnik spet guncal, da se ga moral držati, da ni v jamo padel. Ko so položili krsto v jamo, ni mogel niti triža narediti, sploh ničesar izvršiti. Zato je neka tam zraven stoječa žena vredila križ in za ranjkega molila na las potrebni očenaš. Ljudje so krsto poškropili z blageslovljeno vodo in jo vlasuli. Župnika sta med tem dva moža pod pazduho držeč vlekla v farovž, kjer sta ga čakala cerkvena ključarja, tudi so vrha sita opojne pijače in ki sta vomev grede močno urha klicala naemoč. — Drugi dan so pravili, da je župnik bolan in da ne more maševati. Tadi verjamemo tem besedam, ker biti i moral železne narave, če bi po takem stanju vstal drugi dan zdrav. Sicer se župnik že mnogokrat opil, da ni bil več podoben človeku, a kaj tacega dodaj še ni storil. Naša vroča želja je, da naj pobere ta človek svoja šila in kostita in odide od nas, kjer poštene ljudi so v dobre kristjane, kakor je bil ravno mrlji Andr. Potočnik, pokopavamo in vomev pokopavati tako, kot se sposobi ne pa kot neumno žival. Taki so prej naši dahovniki, ki trdijo, da so več kot Mati Božja, da so božji namestniki in poslanci njegovi. Taki so ljudje, katerim bi se ne smelo nič očitati, pa naj uganjajo še take svinjarije, so pa zato, ker stoje pod protektoratom ubljanskoga škofa.

sihajočem studencu pod Iglo v Savinjskih planinah kip lurške Matere božje. Nečemo preiskovati, v koliko je bila ta ideja pametna, vemo pa, da tej nakani sprva ni nikdo nasprotoval. Šele ko je imenovani možakar samovlastno in na svoje pest v takozvani Erjavčevi jami razbil vse kapnike, da jih porabi za okras okoli kipa lurške matere božje, je savinska podružnica „Slov. plan. društva“ protestirala proti takemu vandalskemu početku. Ta protest je bil seveda popolnoma upravičen, a vendar je razjaril zloglasnega popa Lekšeta v Lučah, ki ima že zdavna piko na imenovanje društvo in njega predsednika g. nadučitelja Kocbeka v Gornjem gradu, tako silno, da se je sklenil maščevati. In iztuhtala jo je prebrisana njegova buča! Kocbek je častni občan občine Luče, kjer na nesrečo pase ovce in kuštrune imenovani Lekše. Načrt za maščevanje je bil skoro gotov! Pregovoriti je bilo treba kmete, ki sede v obč. odboru, da odvzamejo Kocbeku častno občanstvo. In „vnej, vnej“ Lekše je „ongavil“ celo leto, da je prepariral kmete, da so končno res odvzeli Kocbeku častno občansvo. In te svojo zmago je pijan veselja sporočil „Slovencu“, kakor da bi s tem izvršil najslavnejši čin. No, mislimo, g. Kocbek ne ne bo jokal, da ni več častni član občine, kjer „ongavi“ „vnejevec“ Lekše!

— **Imenovanje.** Absolvirani pravnik g. Janko Rupnik je imenovan mestnim konceptnim praktikantom.

— **Repertoir slovenskega gledališča.** Jutri v nedeljo, dne 26. t. m. sta dve prestavi. Popoldne ob 3. uri igra se kot ljudska predstava ob znižanih cenah izven abonentata šestič in poslednjič v tej sezoni izvirna narodna igra »Martin Krpan«. Zvečer uprizori se tudi nepreklicno poslednjič v tej sezoni Thomasova melodijočna opera »Mignon« z gospo Skalovo v naslovni in gdč. Klemensovo, gg. Drželskim in Ouředníkom v ostalih velikih vlogah. Ta predstava se vrši na »nepar«. — V torek, dne 28. t. m. ponovi se na »par« Sardouova efektna drama »Toska«, za četrtek

Določena je pa prva predstava na novo naštudirane in vprizorjene velike Puccinijeve opere »Bohème«. — Dneva drugemu gostovanju gospa Irme Polakove še ni bilo mogoče določiti, ko vsled repertoarnih težkoč na zagrebskem gledališču za ta teden ni bilo možno izposlati dopusta.

— Ponemčevalne šole na Spodnjem Štajerskem. Potujoč

Gospa Polakova je ljubljanskemu občinstvu nepozabna. To se pokaže vselej, kadarkoli se posreči, pridobiti gospo Polakovo za gostovanje. Tudi včeraj je bilo gledališče tako nabitno polno, da za noben denar ni bilo dobiti najmanjšega prostorčka. Že dober teden pred predstavo so bile vse vstopnice razprodane. Gospa Polakova je pri včerajšnji predstavi sijajno izpolnila vse nade, kar jih je občinstvo gojilo glede njenega nastopa v »Lepi Heleni«. Njena Helena je bila res nad vse očarjujoča lahkoživka. Z neposnemno gracioznostjo in kadar je bilo treba z originalno eneržijo je izvedla gospa Polakova svojo vlogo. Posebno znamenito je igrala v pikantnem drugem dejanju; veliki prizor je bil res pikanten, a pri tem vendar decenten. Lahki, ljubeznivi ton, ki spominja na šumenje šampanjca, v katerem je gospa Polakova

kvalifikacijam. Tudi slovenska podpora društva radi pomanjkanja sredstev ne morejo zadostovati svojim nalogam, ker se oglaša toliko prosilcev, da se jih mora mnogo v resnici revnih odbiti, a ostali dobe samo 5 K, kvečjemu 10 K na mesec, kar nikakor ne more rešiti dijaka revščine in le premnogokrat gladu. Naša domovina se veliko premalo briga za svoje dijaštvvo, ki si v tujih mestih vsled revščine mnogokrat pokvari zdravje za vedno, ali pa je sploh prisiljeno opustiti nadaljnje študije. Temu bi lahko odpomogli ne samo večja darežljivost posameznikov, ampak zlasti naši denarni zavodi. Zakaj si ne bi vse slovenske posojilnice po zgledu nekaterih domačih denarnih zavodov ustanovile poseben fond za podpiranje in vzdrževanje našega dijaštva, bodisi da podpirajo posameznike ali pa naša podpora društva, ki bi lahko toliko odpomogla dijaški bedi, če bi bilo več denarja. Naša akademična mladina je naša bodoča inteligenca, so bodoči vodniki naroda. Spominjajte se slovenskih visokošolcev!

Učiteljski dobrotniki.

— Pevski klub c. kr. poštnih in brzjavnih uslužben. cev v Ljubljani priredi v soboto, dne 4 marca plesni venček v dvorani Puntigamske pivnice, Turški trg štev. 1 (Katoliški dom). Svira Pöschljeva godba. Začetek ob 8 uri zvečer. Vstopnina 30 kr. za osebo; maske plačajo 20 kr. Spored: Godba, coriandoli, papirnata bitka in več drugih zabav.

— Streški in keglavski klub Hrastnik - Dol je priredil šele po 3mesečnem obstanku dne 18. t. m. plesno veselico, katera je pokazala, da dosegla društvo docela svoj cilj, katerega si je stavilo v prvi vrsti, namreč oživeti družabno življenje v Hrastniku in Dolu. Veselice se ni udeležila le inteligence iz Hrastnika in Dola, ampak došlo je tudi mnogo odličnih dam in gospodov iz Litije, Ljubljane, Radeč, Trbovelj, Zagorja Zalega in Zidanega mosta. Dokaz, da so se obiskovalci izborno zabavali je ta, da so nam gostje pri odhodu stiskali roke z veselim vzklidom: Na veselo svidenje pri zopetni društveni veselici.

**Zadružna Krojacev, Klo-
bučarjev itd. v Ljubljani** opo-
zarja s tem še enkrat svoje člane na
redni občni zbor, ki bo jutri v ne-
deljo ob pol 10 uri dopoldne v go-
stilni »pri Kroni« (Gradisče).
Poznatišči je na Štrelci.

— **Penesrečil** je na Straži pri Novem mestu sprevodnik državne železnice, g. Ivan Gale. Ko je šel vozne listke kupirat, se mu je najbrže spodrsnilo. Padel je med vozove in bil povožen. Kolesa so mu šla čez glavo in mu jo popolnoma zmečkala. Pokojnik je bil vseskoz vri mož in splošno spoštovan. Zapustil je vdovo in petero otrok, izmed katerih so trije še nepreskrbljeni.

**— Pred c. kr. okrajskim
sodiščem v Logatcu** je bil dan
24 februarja obsojen Tomo Pernuš
iz Krpe radi krivega dolženja g. A.
Kastelica iz Dol. Logatca. Dobil je
en teden strogega zapora z enim
postom.

— Pri okrožnem sodišču v Novem mestu se je imel danes zagovarjati Vincenc Bon, vinotržec iz Rake, radi obtožbe zaradi razžaljenja časti. V gostilni gospoda Kokliča v Novem mestu je sedela 10. januarja 1905 vesela družba pri kozarcu vina, med drugimi tudi g. Vincenc Bon in g. France Kovač, vinotržec iz Podbrda. Gospod Bon je očvidno eden istih, ki konkurenta ne morejo videti živega, in je brez povoda zasmehoval g. Kovača, rekši mu, da je v njegovih očeh ničla. No, sedaj se mu je razgreta duša nekoliko ohladila. Obsojen je bil v denarne globo tridesetih kron in povračilo stro-

— Kmetijska podružnica v Krškem je imela dne 18. t. m. svoj občni zbor, katerega se je udeležilo 60 udej. Po temeljnih govorih gsg. Pirea, pot. učitelja Gombača in nadzornika Legvarta se je sklenilo soglasno: 1. napraviti preskušališče za hmeljar-

stvo, 2. napraviti podružnično drevesnico in v to svrho porabiti preostanek iz skupila za prodani podružnični vinograd ter naprositi za državno in deželno podporo. Dalje se je sklenilo: naprositi kmetijsko ministrstvo, da napravi v Krškem okolišu uzorno vinsko klet, ter ustanoviti pri kmetijski podružnici posredovalnico za prodajo vina. Podružnica bode torej gostilničarjem, vinskim trgovcem in zasebnikom točno in brezplačno dajala potrebne naslove in pojasnila ter za povrnitev lastnih stroškov tudi preskrbovala točenje in odpošiljanje vina.

Iz Vinice v Belokrajni.
Za časa Valvazorja se je zvala Vinica
trg. Pravne listine so žalibog pri veli-
kem požaru leta 1888. zgorele. Od
tedaj je bilo na selskih tablah tudi
zapisano trg Vinica. Letos je politična
oblast zbrisala besedo trg na teh
tablah in jih zamenila s Vinica. Leta

tablah in napisala — vas Vinica. Le čudno da ni zbrisala tudi grba — leva z grozdom z občinskega pečata. Saj je lev z grozdom postal sedaj brez pomena, ko so vinogradi propadli. Radovedni smo, kdaj se uniči še ta **ostanek** iz prošlih časov. Tako torej napreduje Vinica. Kolikor pa Vinica nazaduje, toliko pa zima napreduje. Kulpa malokdaj preverjena, letos pa je bil na nji tako dober

mrzne, letos pa je bil na nji tako debel led, da bi se bilo lahko z vozom preko Kulpe vozilo. Pa tudi snega nam ne manjka. Še prvi ne skopni, že drugi zapade. V sredo je tako snežilo, da skoro ni bilo varno šolskih otrok domu pustiti. Teh malih modrijanov se je usmilil gospod bivši župan in gostilničar Peter Malič, vulgo Školnik. Na pregel je svoja dva čila konja in od sankal revno deco starišem na dom. Blagemu možu bodi izrečena najtoplejša

hvala za ta veledušni čin. Dal Bog
več takih šolskih prijateljev!
— Iz Slavine se nam poroča
Pri občnem zboru tukajšnjega gasil
nega društva dne 19 t. m. je bil iz
voljen naš rokak in veliki dobrotnik
prebl. gospod Josip Gorup vit. p.
Slavinski ob navdušenih slava-kli

— Odvzeto častno občanstvo. Iz gornje Savinske doline se nam piše: Lansko leto se je rodila v brihtni glavi nekega Zavolovška, o katerem se ve, da ima najmanj eno kolesce pre malo, misel, da se mora vzidati v skalo pri slavnoznanem pre-

cih p v im ſčastnim članom gasilnega društva Pavinskega.

Občinske volitve na Teharjih pri Celju se vrše prihodni teden. Dosej je bil občinski odber teharski z župnem Gorškom na čelu v rokah nemškutarjev, ki so pred tremi leti v tretjem razredu dobili nad Slovenci le en glas večine. Samota ni bila, ako se ne bi vsi Slovenci, ki imajo na Teharjih volilno pravico, počasno udeležili volitve, ker nemškutarstvo bo velikansko, da bi si še nadrlje obdržali gospodarstvo v rokah. Zrušiti se mora nemškutarstvo, ki stoji pod neomejenim vplivom tovarnajev in štorških bogatijev, zraven pa zatisa slovenske delavce in jim ugonabljajo njih narodno zavest.

Sumljiva hvala. Ptuiska zgifna krota, ki se zove tudi »Štajerc«, hvali v zadnji številki na vse pretege pred krškim umrlega bivšega odvetnika dr. Frana Straßfella, češ, da je užival vsestransko zaupanje in da ni čude, da je postal mestni župan pluški. Potem pa nadaljuje: Zadeli pa so udeci usode tega izvareno delavnega moža in ga potisnili v ozadje. — Kateri so bili ti udarci? Dr. Straßfella je kot odvetnik porabil sirotinske deonarje in je bil radi tega član pred 13 leti odvetniški lista. Slovenski odvetniki so »Štajercu« smi sleparji in goljuši, dr. Straßfella pa, ker je bil nemšur od nog do glave, mu je vozoren mož.

Okrajni odbor v Konjicah. Cesar je potrdil izvolitev Franca Posseka, posestnika v Poglavu, za načelnika in Josipa Pušnika za načelnikovega namestnika okrajnega zastopa v Konjicah.

Nesreča. V Spodnjem Dragovgradu je lastnik umetnega mlina Jakob Majdič prisel z nogo med dva valjarja, ki sta mu nogo do polovice zmečkala. Dasi so ga takoj prepeljali v slovenjegasko bolnišnico ter mu odrezali nogo, je vendar v strašnih mukah umrl.

Iz tržaške okolice. Iz druge plačilne vrste v prvo so bili pomaknjeni izmed učiteljstva na slovenskih ljudskih šolah v smislu sklepa mestne delegacije tržaške gospici Se devič Ljudmila, učiteljica v Rojanu in Jožeta Piščane na Opčinah ter gospoda Francišek Fonda in Anton Germek, prvi učitelj v Rojanu, drugi pri Sv. Ivanu. — Toliko v dodatek tozadnevi notici nekega slov. lista, kjer sta navedena po imenu samo zadnja dva gospoda.

Zaradi snežnih zametov je na državni železnici med Unazmkrom in Muravo, oziroma med Muravo in Mauterndorfom ves železniški promet za več dni ustavljen.

Dr. Milivoj Šrepel †. Predvčerajšnjim se je brzjavno naznilo, da je v Zagrebu umrl velik duh, vsečiliški profesor dr. Milivoj Šrepel. Malo je imela dosedaj bratska Hrvaska znamenitih mož, kajih ime bi bilo postalo med Slovenci tako popularno, kakor pokojnega dr. Šrepela, saj pa menda še tudi nobeden pred njim ni tako temeljito in iskreno spremjal slovenske književnosti in prosvete, kakor pokojni Milivoj. Kot vsestransko naobražen in idealen Sloven se je sicer marljivo bavil z literaturo vseh Slovanov, a najboljša poleg materine knjige mu je bila vsekdar slovenska. Dasi je pokojni dr. Šrepel dosegel jedva moško dobo, — 43 leta — zapustil je vendar neprimereno mnogo književnega blaga stalne, velike cene. Bil je neprestano delavni liki mravlja, trezen in resen. Baval se je z lepimi uspehi skoraj z vsemi panogami literature. V mladosti je bil nežen pesnik, pozneje so se ponašala leposlovnja izdaja rada z njim kot s svojim kritikom, v »Matici« je izdal »Slike iz svjetske književnosti«, napisal je celo vrsto študij in primer o ruskih, poljskih, čeških itd. književnih prvakih. Zadnji čas je pripravljaj »Ilirske analogije«. O njem se lahko trdi, da je odgojil novejšo generacijo hrvaških literatov, katerim je bil vedno ljubezničev svetovalec. Največ pa je koristil svojemu narodu z resnim delom v »Akademiji« in »Matici Hrvatski« ter kot vzorni in zelo prijubljeni profesor na mladem hrvaškem vsečilišču. — Šele pred nekoliko leti si je bil ustanovil domače ognjišče, poročivši se s hčerkko rodoljubnega barona Jurja Rukavine. Z mlado vdomo, z dvema malima otroččema ter s celokupnim bratskim narodom hrvaškim žalujemo odkrito tudi Slovenci ob prerani gomili velikega svojega prijatelja.

Ljubljana v Belem gradu. Ljubljanci g. Miloš Fran Doberlet je v Belém gradu otvoril agentursko in komisijo trgovino. Poprij je bil ravnatelj delniškega društva, ki se bavi z izvrševanjem mizarskih del. Po Ljubljani se je mnogo govorilo o razporu ki je nastal med Doberletom in emenjem delniškim društvom Belgrajske »Vestnike Novosti« javljajo v številki 28. (po našem koledarju z

dne 10. febr.), da se je bila začela preiskava, ker so odberniki redenega društva dolžni Doberletu, da je ponoveril 153 dinarjev. Sodna preiskava je dognala, da je bila ta obdolžitev neutemeljena. Zdaj toži Doberlet vodstvo menjenega društva zaradi obrekovanja in poleg tega na izplačilo 3014 dinarjev. Tako poroča »Vestnike Novosti«.

Interesanten pojav na stolovetu. Kakor smo že v pondeljek poročali, je prišel dne 16. t. m. v neki stanki v Krizevniških ulicah št. 9 neki tuje ter rekel, da je strojvodja in ji na goljušu nadin izvabil 40 K. — T. dne 22 t. m. je prišel neki gospod k vdomu poštnega ekspedienta, g. Franc Ščaki Celnarjevi v Trnovskih ulicah št. 3, vzel v načem mesečno sobo in epoldne odšel, kakor v službo. Isteča dne ob 8. uri popoldne pa je prišel po obrazu in rokah črno namazan nazaj in C začal praviti, da ima drugi dan dopust, ker bodo prišla sem tudi njegova mati. Priporočal je Celnarjevi, da boda soba morala biti kar se dà čista, ker je pa že itak bila, je tuje C obživil 3 K napitnine, da jo še enkrat čisti. Priporočeval je nadalje, kako je njegova mati bogata in kako rada bo imela Celnarjeve otroke. Pravil je tudi, da ima na k lodvoru 300 l trov vina, 30 litrov naravnih slivov in več kapunov, kateri tudi mnogo drugih boljših živil. Celnarjeva mu je nato dala listek v svrhu zglašitve, na katerega se je podpisal: »Fiktor Weidinger Von, Klein München II. Bezirk, geb. 1872 27. März, Ledig, bin jetzd Ma schinführer. Statzbahn, Braktikant als Oberführer Kontrolor. Po podpisu se je začel zoper pogovor in ko je prišel čas večerje, je začel »Braktikante silno zabavljati čez hotele in gostilne, posebno pa čez ljubljanske gospodinje, da se proti njemu vse tako bludnokrivo obnašajo. Nato je rekel »Von«, da gre večerjet, a se je pa kmalu povrnit in zadel C. tožiti, da mu je slabo. Napravila mu je čaj, za katerega ji je dal 40 vin, potem pa šel spati. Ko je drugi dan vstal in se kakor se spodobi »Vonu« obiekel, je naročil voznike, da mu pripelj s kolodvora vino in dr. Popoldne je šel voznik Breškar že ob polu 2. pred skladščo južne železnice z vozom čakat Weidingerja, ta pa je vse s seboj 13letnega Franceta Celnarja, s katerim je šel do postaje južne železnice, kjer je rekel Celnarju, da ga naj poška, dokler ne pride iz skladšča. Kmalu je prišel »Braktikante« iz skladšča ter rekel Celnarju, da mu je slušljivo zmanjšalo za vežnjo blaga 37 K. Presil ga je, naj gre takoj k mami, da mu jih posodi, kar se je tudi godil. Za pot mu je obživil 10 K. Naglo je d-čko z veseljim srečem pritekel s 37 K in jih izročil »Oberführer-Kontroloru«. Ko je ta imel denar, je rekel dečku, naj ga z voznikom počakata, da boda pri blagajni še ostalo piščat in potem bodo naložili. Činar in voznik pa sta čakala bogatega tuge, ki se pa ni več povrnil in se je najbržje odpeljal z gorenjškim vlakom. Navedenec je okoli 40 let star, zagorelega obraza, temnoplavih brk, precej velik in korpulent, nosi svetel havelč s kapuco, ima črno in črno klebuk, zelenkast suknjič in lovske srage s ornetami. Govori naštejšo nemško, a zna tudi slovensko.

Nasilen črevljaj. Sinoči okoli 12 ure je pribedal v Starbeškovo gostilno v Koledvorskih ulicah neki mož, za njim pa črevljaj Avguštín Čebulj iz Velesovega. Ker gostilničar ni trpel, da bi Čebulj peka v gostilni pečel, mu je rekla, da naj se gre pretepat tja, kjer se je napis. Ta je šel res iz gostilne, ubil okno in žugal, da boda ob 1. uri ponoči zoper prišel in pobil vsa okna. »Pa pojdi sem, sko se upaš, jaz imam nož in ako pride bliže, jo dob ř v trebuh,« je vplil gostilničarju. Ta pa ni hotel čakati Čebuljevega noža, ampak je šel pri drugih vratih po policijskega stražnika, ki je korajnega črevljaja odvedel v zapor.

Pošten najditelj. Hapec Aleš Kmetec pri H-temenu na Marije Terezije cesti, je našel zavitek nožev, ki jih je bil izgubil Ivan Bilič. Noži so bili vredni 60 K.

Delavske gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Huščo 33 Hrvatov, 48 jih je pa šlo na Westfalsko. — Iz Bremena so se pripaljali nazaj 3 Hrvate, ki so se hoteli izseliti v Ameriko, ker so pa bili bolni na očeh, jih niso hoteli sprejeti.

Fantinijev restavracija v Gradšču je prevzel gospod Ivan Friedl, dosedaj hotelir v Kamniku.

Hrvatske novice. Zaradi velikega snega je ustavljen poštni prenos med Ogulinom in Gospicom. — Umrl je v Makarski naslovni škof Pavlović-Lucić. — Obretna komora na Reki se je izrekla za obranitev skupnega carinatva med Avstrijo in

Ogrsko. — Bošnjak-japonski major. Pred leti je vstopil v japonsko vojno mornarico Bošnjak Sunarić, doma iz Dolca pri Travniku. Ta dni je pisal Sunarić svojim sorodnikom, ki žive v Sarajevu. Kakor je povzeti iz tega pisma, se je Sunarić udežil na japonskem brodovju obleganja Port Artura; ker se je v boju odlikoval, je bil po kapitulaciji Port Arturja povrašan na čet majorje ali pomorskega kaptana I razreda.

*** Najnovejše novice.** — 100 milijonov frankov posojila si najme mesto Pariz za nabavo plina.

— Dr. Körber — časnikar. Društvo nemških časnikarjev »Concordia« si je izvolilo bivšega ministrskega predsednika za svojega častnega člena ter mu slovensko izročilo diplomo. Dr. pl. Körber se je zahteval v daljšem govoru naglašajoč, da se je pri vsem svojem delovanju učil spoštovati časnikarstvo, ki si ga je vedno prizadeval pospeševati, ker pozna veliko vrednost časnikarstva za kulturo.

— Simplonski predor so prebili včeraj zjutraj. Veselje je veliko.

— Grofica Montignoso je izjavila, da ne da otroka iz rok za nobeno ceno; ako jo bo draždanski davor skušal še nadalje preganjati, preseli se k svojemu bratu Wölflingu v Švico, kjer se ji ne sme nihče bližati.

— Mesto pod vodo. Vsled močnega dežja je bilo te dni italijansko mesto Baro pod vodo. Dasi so delali vojaki in gasilci neumorno, vendar je utonilo več ljudi. Mnogo hiš je ispodkopanih tako, da se zrušijo.

— Zadolžen odvetnik. Berolinški odvetnik Dorn je napovedal konkurs. Pasiva znašajo 1,600.000 mark.

— Močan potresni sunek so čutili včeraj zjutraj v Inomostu.

— Ubitega so našli v Cagliariju majorja Izetta-bega, sina sultana novoga adjutanta Ali Ahmeda paše. Ubili so ga najbržje njegovi tovariši.

— Poroka sultana hčere. Sultan je privolil, da se njegova hči sultana Alije poroči s članom drž. sveta Arif Hikmet-begom.

— Nadvojvo da Leopold Salvator pride baje za kornega poveljnika v Lvov, odkoder odide na enako mesto na Dunaj podmaršal Fiedler.

— Proč od Rima na Dunaju.

Nemci imajo dober pregovor: Allzuschbar macht schartig. Resnica tega pregovora se je izkazala na Dunaju. Nižjevtrški klerikalci so naskočili ljubljansko šolo in jo hoteli poklerikaliti. deloma se je to tudi posrečilo, ali dobili so odgovor, ki jih je navdajal po pravici s strahom. Klerikalci so šolo poskusili postaviti v službo Rima, socialni demokrati pa so odgovorili s klicem »proč od Rima«. In socialni demokrati so imeli velik uspeh: od 15. julija 1904. do 15. januarja 1905 je na Dunaju 4433 oseb izstpoilo iz katoliške cerkve. Agitacija pa se nadaljuje in rodi gotovo še mnogo tacih sadov.

— Rusko-japonska vojna

i Poljaki. Neki poljski list je bil prinesel tam enkrat v jeseni naslednji — seveda izmisljeni — pogovor med gospodarjenje — šlahčičem in njega hlapcem. Hlapec: »No, V řádu, gospodine, s kom imamo sdržatia v sedanjem vojni; ali z Rusijo ali z Japonií? — Gospodar:

»To se vendar razume samo ob sebi, da je treba simpatizirati z Japonijo, kajti, razume me dobro, Japonček je katolik, takoreč naš brat; — a ta pr. . . . Mósko! — Rus, ta Ti je vedno i vedeni shuzmatik, ta pasja diskalk — Jest možebiti zdorovo, a rô honorôvo! — Popolnoma po receptu pana Zubukovca na Gořenjku!

— Veliki knez Sergij ni bil

vedno tak despot, kakor zadnji čas, dokler ga ni zadele maščevanje. Ko je prišel v Moskvo za vrhovnega gubernatorja, hotel je razmera pruditi osebno v vlogi modernega Hrana al Rašida. Že večkrat je slišal, kako oderuško in sleparsko postajo peki napram ravnemu ljudstvu. O tem se je hotel sam prepričati. Nekaj ga dne je hodil revno oblečen mužek od pekarije do pekarije ter prosil za par kopejk kruha. Toda noben pekni hotek rezati za tako majhen skupidek kruha, temuč so ga podili, naj nobreči skupaj toliko kopejk, da dobi cel blobec. Končno se je neki pek razhudil ter prevezel izročil pijačemu policosu, ki ga je hotel takoj vredni na tla, da ga sveže. Tedaj pa je omužek vigel haljo s sebe in pred policosom je stal veliki knez Sergij. Za policosom je bil našč. turški razstavlji v Lipsku najvišjo odliko, kralj. saško drž. svetinjo »za odlične uspehe tehniškega pouka.«

— Technikum Mittweida

je višji tehniški zavod pod državnim nadzorstvom za izobraževanje elektrotehnikov in strojnih inženirjev ter je štel v 36. šolskem letu 3610 obiskovalcev. Pouk za elektrotehniko in za gradnjo strojev (z gradnjo parnih turbin in avtomobilskih tehnik vred) je zadnja leta precej razširjen in ga uspešno podpirajo bogate zbirke učil, elektrotehnički in strojni laboratorijski, opremljeni z najnovejšimi aparati, in instrumenti in stroji, dalje tudi delavnice, strojne naprave itd. Letni semester se prične 26. aprila, od začetka marca pa se sprejemajo gojenci za brezplačni pripravljalni pouk, ki se prične 28. marca. Obsežne programe s poročili oddaja brezplačno tajništu Technikumu Mittweida (kraljevstvo Saško). V tvorniških učnih delavnicah, zvezanih z zavodom, ki obsegajo okoli 3000 m² pozidanega sveta, sprejemajo volontere za praktično vajo. Technikum Mittweida je dobil na saško-turški razstavi v Lipsku najvišjo odliko, kralj. saško drž. svetinjo »za odlične uspehe tehniškega pouka.«

— Književnost.

— »Učiteljski Tovariš«. Štev. 8 Vsebina: Položaj učiteljstva na Goriškem. — Jasni se! — V omenjavi.

— Naš denarni zavod. — Iz naše organizacije.

— Književnost in umetnost.

— Vestnik — Listina uredništva.

— Uradni razpisi učiteljskih služb. — Inserati.

— Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 25. februarja. »Freidenblatt« naznanja, da se je pruski minister Rheinbaben opravičil zaradi svojega govora,

govoril Gorki z besedami: »Kaj me tako zjate? Saj nisem kaka igralka, tudi ne miloška Venus ali kak pijača, ki so ga ravnjokar iz vode potegnili Jaz pišem povesti, ki imajo to srečo, da vam ugasajo, in jaz se veselim tega. Toda to ne zadostuje, da bi me moralis tukoj zjati. Pričli smo sem, da bi videli lepo igro. Pa zite in mene pri miru pustite!« Zaradi teh besed je bilo ljudstvo še bolj navdušeno in kričalo veselja, na kar je Gorki vstal in jezen zapustil gledališča.

— Na ledu sredji morja.

Kakor poročajo petrogradske »Novosti«, je bilo pred nekaj dnevi veliko število ribičev v finskem zalivu v veliki življenski nevarnosti. Okoli dvesto jih je bilo na ledu, večina njih celo na konjih pri otoku Leskar. Bilo je zvečer in veden je p

Razširjeno domače zdravuo. Vedno večja povraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vplivi tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1:90. Po poštrem povzetji razpošilja to mazilo lekar nar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom.

4 7-3

Želodec prebavlja in čisti. Da pa zmore zadostiti obema svojima nalogama, ga ne smemo nit v enem niti v drugem oziru prevči napenjeni, temveč skrbeti, da se mu to dvojno delo kolikor možno olajša. Izvrsto sredstvo v ta namen je dra. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega založnika v Pragi, ker pospešuje prebavljanje in povzroča lahko odvajanje brez bolčin. Dobri se tudi v tukajšnjih lekarnah.

Kunerol. Prof. dr. Maks Gruber, c. kr. višji sanitetni svetnik je izdal o „Kunerolu“ nastopno mnenje: Preiskana jedina mast, nazvana „Kunerol“, je bele barve pa neznatnega in ne neprijetnega vonja ter finega okusa. „Kunerol“ je, kakor kažejo številke analize, čista rastlinska mast (sčiščena kokosova tolšta) in je za jedilno mast popolnoma primeren. Pred malovrednimi, slepino podobnimi posnetki nujno svarimo.

Gosp. Juliju Schaumann-u, lekarju v Štokeravi.

Vsporedno pošiljam Vam 4 dolarje s prošnjo, da mi za ta denar posljete takoj zopet Vaše želodčne soli. Vspeh presega moje pritakovanje, tako da bom vse svoje življenje najraje imjal Vašo želodčno sol.

Spoštovanjem

Taddeus G. Balucinski

164-1 b 36 Reed ot.

Pristno se dobiva pri **Izdelovalcu Juliju Schaumann-u, deželskem stanovniku lekarju v Štokeravi**, dalje v vseh tu in inozemskih lekarnah. Cena skatljice K 150. Razpošilja se s pošto vsak dan, a ne manj kot 2 skatljici.

„Le Délice“
cigaretni papir, cigaretne stročnice.
Dobiava se povsod. 671-51
Glavna zalogu: Dunaj, I., Predgasse 5.

Edini od profesorjev in zdravnikov proizkušeni in pripravljeni zobni lek brez kislin je c. in kr. dvorn. zobozdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaju, XIII/3, pristni

Anatherin

Pristen le v gorenji steklenici z modro franc. etiketo v zlatem tisku in mojo firmo po K 2/80, 3 K in 1 K.

Vašo Anatherinovo ustno in zobno vodo rabim že več let in se bojim, da me začno takoj boleti zobje, ali pa da jih celo izgubim, če je ne rabim. Vaša ustna voda mi ohrani zobe sveže in zdrave.

A. Spitalsky, veleposesnik.

Anatherinovo zobni creme v lončkih brez takoj skodljivega „mila“ je zelo prijeten, osnaži zobe popolnoma, da postanejo bleščeci, beli in zdravi. Cena 60 H. Dobiava se povsod, kakor tudi v glavnih zalogih pri gosp. lekarju J. Mayerju v Ljubljani.

4 3546-3

Zdravilski konjak

zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemičkim nadzorstvom.

Destilerija

Camis & Stock
Trst-Barkovje.

1/4 steklenica K 5—, 1/4 steklenica K 2:60. — Na prodaj v boljših trgovinah. 22

Proti zobobolu in gnilobi zob
Izborno deluje dobro znana antisepsična

Melusine ustna in zobna voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje nepritekno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom 1 K.

Melusine zobni prasek
1 skatljica 60 vin.

Razpošilja se vsak dan z obratno pošto.

Edina zalogu.

Zalogu vseh preizkušenih zdravil, medic. mil. medicinalnih vin, špecijalitet, najfinješih parfumov, kurirčenih obvez, svežih mineralnih vod i. t.d.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Resiljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožetovega
jubil. mosta. 22-8

Smrli so v Ljubljani:

22. februar: Marija Furlan, nadavkarjeva vdova, 66 let, Mestni trg 17. Diabetični leteci — Ana Benešičar, delavka, 67 let, Kolonjske ulice 2. Haemorrhagia cerebri. —

Darila.

Upravnistvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila Metoda. Gosp. Ludvik Dollenz v Ljubljani K 20— povodno svoje poroke. — Iz Smartnega pri Litiji K 10 — z gesлом:
„Ko malo Tomislavo smo krstili.
Ciril Metoda nismo posabili,
deset smo kronic skupaj zbrali,
ter „Narodu“ v Ljubljano jih postali.“
Skupaj K 30— Živel!

Za Prešernov spomenik: Hvaležni poslušalci v plesalcu K 1250, ob neutrudnijih zvokih žarkoga čardaša, proizvajane po njih dičnemu Jindřichu Krepíkovi v gostilni pri „Mesečnem svitu“. Nazdar!

Zahvala.

Podpisani si štejem v prijetno dolžnost zahvaliti se visokoocenjenim damam in gospodom članom salonskega orkestra in mešanega pevskega zbora za prieditev koncerta dne 12. t. m. v meni, ki so me počastili kot beneficijanta pri koncertu s svojim obiskom.

V Postojni, dne 20. srečana 1905.
Lovro Kublja kapelnik.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dun. borze 24. februarja 1905.

Naložbeni papirji Denar Blago

4% majeva renta	100-25	100-45
4% srebrna renta	100-20	100-40
4% avstr. kronska renta	100-25	100-45
4% zlata	120-	120-20
4% ogrska kronska	98-20	98-40
4% zlata	119-05	119-25
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-
4% posojilo mesta Šplet	100-	101-
4% bos. herc. Žel. pos. 1902	101-30	102-25
4% češki dež. banka k. o.	100-15	100-65
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-20
4% pešt. kom. k. o.	100-10	108-70
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-10	101-
4% dež. hr.	100-50	101-20
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-25	101-25
4% obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr.	100-	101-
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. Žel.	99-	100-
4% prior. dol. žel.	99-50	100-
3% juž. žel. kup. 1/1/	318-75	320-75
4% avst. pos. žel. p. o.	100-80	101-80

Srečke.

Srečke od l. 1860/1	187-	189-
" 1864	277-	282-
" tiskske	170-50	172-50
" zem. kred. I. emisijske	308-	316-50
" II.	303-	313-
" ogr. hip. banke	275-	279-70
" srbsko à frs. 100/-	98-	102-
" turške	139-75	140-75
Basiliški srečke	22-90	24-90
Kreditne	476-	487-
Inomoške	79-	83-
Krakovske	88-	92-
Ljubljanske	67-	71-
Avt. rud. križa	55-60	57-50
Ogr. "	34-25	36-25
Radolfsove	65-	69-
Salebarske	76-	81-
Dunajske kom.	536-	546-
Delnice	92-	93-
Državne železnice	653-	654-
Avstr.-ogrskie bančne delnice	1639-	1648-
Avstr. kreditne banke	678-	679-
Ogrske	787-25	788-25
Zivnostienske	250-	250-75
Premogokop v Mostu (Brži)	660-	668-
Alpinske montan	519-50	520-50
Práške žel. inždr.	2475-	2485-
Rims-Murányi	530-	530-50
Trbovljanske prem. družbe	307-	311-
Avstr. orzne tovr. družbe	577-	581-
Češke sladkorne družbe	171-	174-
Valute	11-34	11-38
C. kr. eekin	19-07	19-10
20 marke	23-47	23-53
Sovereigns	23-91	23-99
Marke	117-17	117-37
Laški bankovci	95-30	95-45
Rubliji	253-25	253-75
Dolarji	4-84	5-

Zahvala.

Dne 25. februarja 1905.

Termin.

Pšenica za april za 100 kg. K 19-88

Pšenica " maj 100 " 19-64

Pšenica " oktober 100 " 17-40

Rž " april 100 " 15-64

Koraza " maj 100 " 14-94

Oves " april 100 " 14-16

Efektiv.

Vzdržno.

Meteorologično poročilo.

Vrh nad morjem 308-2. Srednji zračni tlak 736-0 mm

Cas Stanje Vetrovi Nebo opazovanja v mm

Februar 24. 9. zv. 739 4 1'0 sl. jzah. oblačno

25. 7. zj. 737 6 09 sl. svzh. sneg

2 pop. 738 6 20 sl. vjzvh. sneg

Srednja včerajšnja temperatura: 19°

normalne: 07°. — Padavina 46 mm.

Zahvala. 618

Najpresačnejše se zahvaljujemo za ljubezljivo sočutje, izkazano nam ob času britke izgube, ki nas je zadeala s smrtno nenadomestljivo, izkreno ljubljene, najboljše matere, oziroma tašče in stare matere.

V Ljubljani, 24. februarja 1905.

Rodbini Henrik Kenda in</p

Sprejme se takoj v službo spretna in inteligentna gospica

ki ima veselje do trgovine s papirjem v Ljubljani. Ista mora imeti zmožnost trgovino pozneje tudi kolikor toliko samostojno voditi.

Pismene ponudbe naj se dopošljejo pod šifro: "Stalnost" na upravninštvo Slov. Naroda".

589-3

Mehanik Ivan Škerl
stanuje samo
Opekarska cesta št. 38.
Šivalni stroji po najnižji ceni.
Bicikle in v to stroko
spadajoča popravila
izvršuje prav dobro
in ceno.
Pneumatik gld. 4-50.

A. KRACZMER zaloge
Ljubljana Sv. Petra cesta 6.

najbolj renomiranih firm po najnižjih cenah. Preigrani klavirji, solidno in stanovitno prenarejeni so vedno v zalogi.

Edino zastopstvo za Kransko firm: L. Bösendorfer, c. kr. dvorni in komorni izdelovalec klavirjev na Dunaju; Br. Stingl, c. kr. dvorna zalagatelja na Dunaju. Klavirji se popravljajo, ubirajo in izvršuje se postavljanje z usnjem strokovnošča in prekrinjo in zaračunavajo najcenejše.

Modni kamgarj **Ostanki**
za polovico cene

Sukneno blago
za moške obleke
po najugodnejši ceni
priporoča

R. Miklauc
Ljubljana 9
Špitalske ulice štev. 5.

Salon
za moderne damske klobuke *
Henrik Kenda

v Ljubljani
Mestni trg štev. 17.

Damski klobuki
za sezono 1904/1905.

Svoj bogato ilustrirani cenovnik nakičenih damske klobukov za 1904/1905 pošljam gratis in franko. Poprave se izvrše hitro in kulantno.

Urarskega pomočnika

in učenca

sprejme takoj

FR. P. ZAJEC

urar v Ljubljani. 575-2

→ Prsten ←

domač BRINJEVEC

preizkušen na deželnem kemičnem preizkuševališču za živila v Ljubljani.

Raz posilja v vsaki množini

IVAN MALI

v Škofji Loki. 236-15

Proda se lepo posestvo

z gostilno in z zemljишčem vred pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji. — Odda se tudi sama hiša s staro, dobro obiskovano gostilno. Hiša je pripravna tudi za napravo prodajalnice.

Več pove lastnik Anton Vidmar v Ambrusu, pošta Zagradec, postaja Zatična.

Josip Reich

→ parna →

barvarija in kemična spiralnica ter likanje suknja

Poljanski nasip — Ozko ulice št. 4, se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Prestrežba tečna.
Cene nizke.

Važno! Za Važno!
gospodinju, trgovcu in živinorejcu.

Najboljša in najcenejša postržba

za drogve, komplikije, zelišča, ovčja, korenina itd. tudi po Kneippu, ustne vode in zobni pršek, ribje olje, redline in pospalne moko za otroke, dleave, mila in sploh vse toletne predmete, fotografične aparate in potrebščine, kirurgična obvezila vseake vrste, sredstva za desinfekcijo, vosek in pasto za tia itd. — Velika zaloga najfinješega rumna in konjakova. — Zaloga svetih mlinarinskih ved in solij za kopel.

Oblasti, kances, edajajo strupov.

Za živinorejce posebno priporočljivo: grenka sol, dvojna sol, soliter, encjan, kolmo, krmilno apno itd. — Vrajanja naročila se izvršujejo točno in solidno.

→ Drogerija ←

Anton Kanc

Ljubljana, Šelenburgove ulice 3.

Kupuje po najvišji ceni razna zelišča (rože), cvetje, korenina, semena, skorje itd. itd.

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg 11

Zadnje novosti vsakovrstnih

klobukov

cilindrov itd., iz prvih avstrijskih, angleških, Italijanskih tovarn.

Solidno blago, nizke cene.

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg 11

Zadnje novosti vsakovrstnih

klobukov

cilindrov itd., iz prvih avstrijskih, angleških, Italijanskih tovarn.

Solidno blago, nizke cene.

Odlikovan z zlato kolajno in častno diplomou v Parizu 1904.

Anton Presker

krečja in dobavitelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov

Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priporoča svojo veliko zalogu

gotovih oblek za gospode

in dečke, lopic in plaščev

za gospe, nepremičljivih

havelokov itd. itd.

Obleke po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Oblike po meri se po najnovnejših

uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

AVGUST REPIĆ

sodar

Ljubljana, Kolezijske ulice 16
(v Trnovem)

izdeluje, prodaja in popravlja
vsakovrstne

sode po najnižjih cenah.

Prodaja stare vinske sode.

J. S. Benedikt

v Ljubljani, Prešernove ulice
v postopju "Mestne
hranilnice".

Največja zaloge

klobukov

najnovejše facone.

Prodaja na drobno in debelo.
Ceniki brezplačno.

Odlikan

z zlato medaljo
na razstavi v Parizu
I. 1904.

Dragotin Puc

tapetnik in preprogar

Dunajska cesta št. 18

izvrsuje vsa tapetniška dela ter ima
v zalogi vse v to stroko spadajoče
predmete lastnega izdelka.

Vodja ljubljanske podružnice pohištva prve kranjske mizarske
zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Pekarija
slaščičarna
in
kavarna

J. ZALAZNIK

Stari trg št. 21.

= Žilijalke =

Glavni trg 6

Sv. Petra cesta 26

Avgust Agnola

Ljubljana

Dunajska

cesta 13.

Izborna

Zaloga

namiznih in

nastropnih

svetilk,

najnovejše

vrste

po nizkih

cenah.

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani

vabi svoje člane zadružnike na

V. redni občni zbor

ki se vrši dne 11. marca ob 2. uri pop. v zadružni pisarni, Kongresni trg št. 15.

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnikova o računskem zaključku upravnega leta 1904.
3. Poročilo računskih pregledovalcev.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev upravnega sveta.
6. Volitev nadzornega sveta.
7. Slučajnosti.

Predsestvo.

Računski zaključek za V. upravno leto 1904.

Denarni promet

Prejemki. od 1. januarja 1904 do 31 decembra 1904 K 12,958.820·81 **Izdatki.**

1 Gotovina dne 1. januarja 1904:	33711 63	1 Račun deležev: izplačano	340 —
2 Račun deležev: vplačani	500 —	2 > hranilnih vlog: dvignjeno	1088048 61
3 » hranilnih vlog: vloženo	1478252 32	3 » posočil in eskompta: izplačano	2970279 47
4 » posočil in eskompta: vrnjeno	2609023 01	4 » naloženega denarja: naloženo	922872 84
5 » naloženega denarja: dvignjeno	907161 91	5 » reeskompta: vrnjeno	1449329 46
6 » reeskompta: prejeti	1354748 74	6 » obresti: izplačane obresti hranilnih vlog	11118 07
7 » obresti: projete obresti posojil	100238 97	7 » reeskompta	7726 74
8 » zamudne obresti	373 14	» povrnjene	231 22
9 » naloženega denarja	498 10	» upravnih stroškov: izplačano	15502 79
10 » rezervnega zaklada	1465 10	» inventaria: dokupljeno	151 10
11 » penzijskega zaklada	50 —	» prehodnih zneskov: izplačanih	14424 13
12 » upravnih stroškov: povrnjeno	5593 24	» nagrad: izplačano	1100 —
13 » doneskov rezervi: vplačano	331 15	» dividende: izplačano	946 80
14 » prehodnih zneskov: vrnjeno	16162 99	» davkov: izplačano	2350 91
	6508110 30	12 » izgube: Gotovina dne 31. decembra 1904	23688 16
			6508110 30

Dobiček.

Račun dobička in izgube.

Izguba.

1 Račun obresti: obresti posojil in eskompta K 100.238'97 v.l. 1903 za 1904 plačane obr. » 6915'58 za l. 1904 zaostale obr. posojil » 16652'83 obresti naloženega denarja » 498'10 zamudne obresti	125065 48	1 Račun obresti: izplačane obr. hranilnih vlog K 11.118'07 kapitalizovane obr. hran. » 57.139'63 za l. 1905 plačane obr. posojil » 7.379'67 v.l. 1904 za l. 1903 plač. obr. pos. » 13.209'43 povrnjene obresti	231 22
2 » upravnih stroškov: povrnjeni K 5.593'24 za l. 1905 predplačani 56'67	5649 91	2 » upravnih stroškov: v l. 1903 za l. 1904 plačani K 432'67 v l. 1904 plačani 15.502'79	15935 46
	130715 39	3 » inventaria: 10% odpis na vrednosti	236 23
		4 » davkov: v l. 1904 plačani	2350 91
		5 » dobička in izgube: čisti dobiček za l. 1904	14405 39
			130715 39

Aktiva.

Bilanca za leto 1904.

Pasiva.

1 Račun blagajne: stanje dne 31. decembra 1904	23688 16	1 Račun deležev: stanje glavnih deležev 31. decemb. 1904	12600 —
2 » posočil in eskompta: stanje 31. decemb. 1903 K 1,482.439'54 priprastek v l. 1904 361.256'46	1843696 —	2 » hranilnih vlog: stanje dne 31. dec. 1903 K 1298049'29 priprastek v l. 1904 390203'71 v l. 1904 kapitaliz. obresti 57.139'63	3340 —
3 » naloženega denarja: stanje 31. decemb. 1903 K 38.022'20 priprastek v l. 1904 15.710'93	53733 13	3 » reeskompta: stanje dne 31. dec. 1903 K 229.248'42 odplačan v l. 1904 94.580'72 Stanje dne 31. decembra 1904 134667 70 rezervnega zaklada: stanje dne 31. dec. 1903 K 18406'82 dotacija iz leta 1903 7000'00 deneski zadružnikov 331'15 obresti za leto 1904 1270'30 Stanje dne 31. decembra 1904 27008 27 specijalnega rezervnega zaklada: stanje dne 31. decembra 1903 K 1925'92 dotacija iz leta 1903 1971'52 obresti v letu 1904 194'80 Stanje dne 31. decembra 1904 4092 24	
4 » inventaria: stanje 31. decemb. 1903 K 2.211'21 dokupljen v letu 1904 151'10 K 2.362'31 10% odpis 236'23 Stanje dne 31. decembra 1904 1745392 63 Stanje dne 31. decembra 1904 134667 70 Stanje dne 31. decembra 1904 27008 27 Stanje dne 31. decembra 1904 4092 24 Stanje dne 31. decembra 1904 1050 — Stanje dne 31. decembra 1904 7379 67 Stanje dne 31. decembra 1904 465 Stanje dne 31. decembra 1904 14405 39 Stanje dne 31. decembra 1904 1949940 55	2126 08	5 » penzijskega zaklada: dotacija iz leta 1903 K 1000'00 obresti za leto 1904 50'— Stanje dne 31. decembra 1904 1050 — Stanje dne 31. decembra 1904 7379 67 Stanje dne 31. decembra 1904 465 Stanje dne 31. decembra 1904 14405 39 Stanje dne 31. decembra 1904 1949940 55	
5 » obresti: za l. 1904 zaostale obresti posojil K 16.652'83 za l. 1905 plačane obresti reeskompta 386'86 Stanje dne 31. decembra 1904 17039 69 Stanje dne 31. decembra 1904 56 67 Stanje dne 31. decembra 1904 9600 82 Stanje dne 31. decembra 1904 1949940 55		6 » obresti: za l. 1905 plačane obresti posojil Stanje dne 31. decembra 1904 17039 69 Stanje dne 31. decembra 1904 56 67 Stanje dne 31. decembra 1904 9600 82 Stanje dne 31. decembra 1904 1949940 55	

Dr. Matija Hudnik 1. r.

predsednik.

Anton Putrich 1. r.

podpredsednik.

Josip Čad 1. r. Josip Maček 1. r. Ilija Predovič 1. r. Josip Turk 1. r. Jakob Zalaznik 1. r.

upravni svetniki

Računski zaključek z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjali ter v redu našli:

Alojzij Lavrenčič 1. r.

Robert Pollak 1. r.

Ludvik Stricelj 1. r.

Leo Rogl 1. r.

Franc Knific 1. r.

Lepo stanovanje

v solnici legi, obstoječe iz 2 sob, kuhinje, jedilne shrambe in kabinetu ter s porabo perlincev in dela vrtu, se odda za majev termin 559-3 na Dunajski cesti št. 60.

Gostilna

tek predora na Hrušici (Gorenjsko), se takoj odda na račun ali pa popolno proda. 431-3

Več se izve pri g. Fran Valjavou, zastopniku pivovarne, Jesenice na Gorenjskem.

Vabilo

Posojilnica v Črnomlju registrirana zadruga z neomejeno zavezo imela bo svoj 592

redni občni zbor

dne 12. marca t. l.
ob 3. uri popoldne
v svoji hiši štev. 62.

DNEVNI RED:

- Poročilo ravnatelja o delovanju posojilnice.
 - Predlaganje računa za 1904, razdelitev čistega dobička in določitev nagrade članom načelstva.
 - Sklapanje o zadevi podpore za mestno gospodbo v Črnomlju.
 - Premembra zadružnih pravil.
 - Nasveti.
- K obilni udeležbi zadružnika vladno vabi

Načelstvo.

Tarif. nautika: Sidro.

Liniment. Caps'ci comp.
nadomestilo za 3048-23

Pain-Expeller

priznano izborni, bolečino tolčče marlo; po 80 h. K 140 in K 2— se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupu tega splošno priljubljenega domačega zdravila naj se jemljejo le originalne steklenice v škatljicah s našo varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem je vsakdo prepričan, da je dobil originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri Zlatni levu v Pragi,
L. Mihalina e. b. Razpolnila je več dan.

Kašelj!

Kogar nadleguje kašelj, naj poskuši preizkušene, kašelj ublažujejoče in veleokusne 3117-17

Kaiserjeve

Prsne karamele

2740 notarsko ovrovijenih spričeval jamel za gotov uspeh pri kašilju, hriposti, katarju in zasilitenju.

Le pravi z varstveno znamko „Tri jelke“

Zavoj 20 in 40 vln.

Zalogu imajo: V Orlovi lekarni poleg železne mostu v Ljubljani, v dež. lekarni pri Mariji Pomagaj Milana Leusteka v Ljubljani in pri Ubaldu pl. Trnkoczyu v Ljubljani. — V Novem mestu v lekarni S. pl. Siadovič.

NOVO!

Jvan Cankar:

GOSPA JUDIT.

To najnovejše delo Cankarjevo bo gotovo zanimalo tem bolj, ker nekako že v povesti sami, še bolj pa v predgovoru Cankar reagira na znano kritiko o svojem delu „Hiša Marije Pomočnice“ in brani svoje umetniško stališče. Izra Prešernove „Nove pisarje“ ni bila pozneje več napisana nobena boljša in ostrejša satira. Da se je pokazal Cankar iznova tudi mojstra v slogu in jeziku, ni treba podharjati. Knjiga je izšla v elegantni opremi, z izvirno risbo na naslovnem listu. 23-22

Cena: broš. 2 K; po pošti 2 K 10 v.; eleg. vez. 3 K 20 v.; po pošti 3 K 30 v.

Založništvo

E. Schwentner
v Ljubljani

Prešernove ulice št. 3.

Odvisni niste več

od tiskarja, če se kupite moj aparat za tiskanje s tipami. Z njimi lahko vsakdo tako tiska: vizitnice, adresne karte, avize, cirkularje, uradna povabila, kovorte, povabila na shode itd. Aparat ima več tip kakor drugi tiskarski stroji in stane z vso opremo:

65	črkami fl.	—70
90	" "	—85
127	" "	1-20
140	" "	1-60
211	" "	2-

253	črk fl	2-40
354	" "	3-
468	" "	3-60
640	" "	5-
809	" "	6-

J. LEWINSON, tovarna štampilj in gumijevih tip, graverska dela. Dunaj I, Adlergasse 7 (telefon 12.179)
Zastopniki se isčejo. Neugajajoče se vzame nazaj.

Zahvale

cenovnik o vsakovrstnih štampilih. Najnoviji stroji za numeriranje, šablone, kleče za plombe, vžigalni pečati, pečatne marke z vzbodenim tiskom. Preše za vzbodenim tiskom. Kliseji po vsaki predlogi, moderni monogrami in zobjci za perilo, solidno izvršeni

in **ODESA** na Ruskem, Puškinskaja 16.

Cenovniki zastonj. 246-6

Venci

trakovi

* Benedikt *

Ljubljana.

Vsled rodovinskih razmer bo dne 1. marca 1905. 1.
ob 9. uri dopoldne

prostovoljna prodaja

v hiši štev. 62 v Cerknici.
Prodajala se bo

enonadstropna hiša

poleg glavne ceste, pripravna za gostilno, prodajalno in pekarijo. Zraven je klet, velik hlev, skedenj (šupa) in kozele, potem njive in travniki; vse v najboljšem stanju. Plačuje se lahko na letne obroke. Kupci se vabijo. 588-2

„Käthe“ voda za prsi.

Najlepši kras za ženske so lepo prsi.

Senzacionalno sredstvo za doseglo prekrasnih prsi in edino po svojem presejetljivem načinku. „Käthe“ voda za prsi se rabi le na zunaj, je torej primerna za vsakršno konstitucijo ter je dočela vegetabilna in zajamčeno neškodljiva. Stekljenica stane 4 gld., poskušana stekljenica pa 2 gld. 50 kr. z navodilom o uporabi vred. — Razpolnila diskretno in pod povzetjem 63-8

Pred ničvrednimi posnemki svarimo; pristemo samo v glavni zalogi:
gospa KÄTHE MENZEL

Dunaj, 18. okr., Schulg. št. 3, I. vr. 39.

Stanovanje

obstoječe iz sobe in kuhinje, v bližini sodniškega poslopja, se odda s 1. majem.

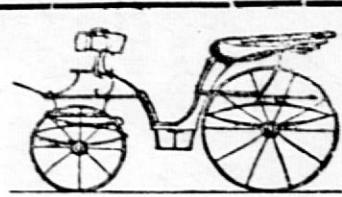
400-18 Več se izve Cigaletove ulice št. 3.

Iščem v najem oziroma kupim primerne 588-3

posestvo

s poslopjem v zvezi s kakšno obrtjo, pa tudi posamezno.

Natančneje ponudbe naj se pošljajo pismeno pod šifro: „B. S. št. 100“ poste rest., Vipava (Kranjsko).

Izdelovatelj vozov
FRANC VISJAN

Ljubljana, Rimska cesta št. II
priporoča svojo bogato zalogu novih in že rabljenih 373-4

VOZOV.

+ Suhi +

slabotni, slabokrvni, bledični dobe prekrasno zdrže tele po kratki rabi moje odlikovane redline moke Käthe

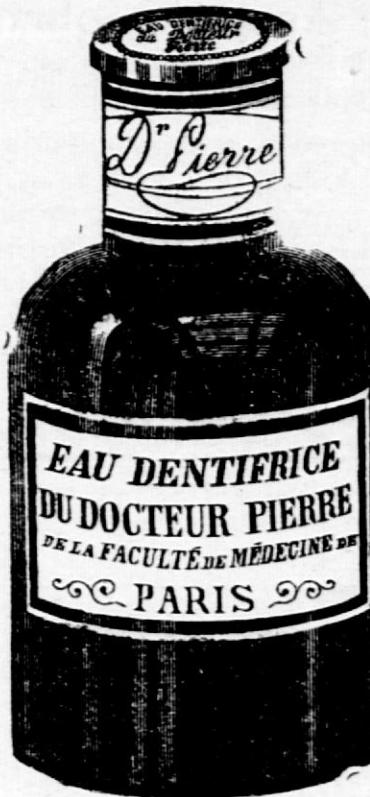
(adraninski priporočeno). Damam bujen stan. Strogo pošteno. Karton stane fl 110. Po razčlanici ali po povzetju z navodilom vred.

Glavna prodajalnica in raspoljalnica gospa Käthe Menzel 62-8

Dunaj XVIII. Schulgasse 8 I. nadst. 84.

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 2921-41

Naprodaj sta

2 skobelnika in stružnica

(Hobelbank in Drehbank)

v Ljubljani, Konjušne ulice št. 13
I. nadstropje. 578-2

Vsek dan sveže

pustne krofe

priporoča 3881-12

Rudolf Kirbisch
slastičarna
Kongresni trg v Ljubljani.

„Romulus“

napol svilnat dežnik
s pristnim v blago vtakanim napisom „Romulus“. 3864-10

„Remus“

dežnik iz čiste svile, popolnoma neotezen. Pristen samo z napisom „Remus“, vtakanim v blago.

Ceno, elegantno,lahko, nepremočljivo. Se ne trga po gubah.

V Ljubljani jih prodaja samo Josip Vidmar, izdelovalec dežnikov, Stari trg.

Tamkaj tudi preoblačilo dežnika z blagom „Romulus“ in „Remus“.

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali. & 80 vln., in 120 vinjarje se dobiva samo v deželnih lekarnih „pri Mariji pomagaj“ M. Leuste-ka in v lekarni Ubald pl. Trnkoczyu v Ljubljani.

Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.

Seh weinfurt, dne 11. februar 1899.

584-4 L. Kress, mlekarja.

Cudovita novost!

325 komadov za 2 gld.

Krasna ura z lepo verižico, točno idoča, sa katero se daje dveletna garancija; zelo lepa laterna magica s 25 krasnimi podobami, zelo zabavno; 1 zelo elegantna briza najnovejše oblike, 1 lepa kraljatna igla s simili brijantom, 1 krasen koljic iz orient. biserov, s patent. zaklepom, najmodernejši nakit za dame, 1 fin usnjati mošnjiček, kako elegantni nastavki za smotke z jantarjem in garniture fl. double-zlatih manšetnih in arajčnih gumbov s patent. zaklepom, 1 fl. niklasti žepni nožek, 1 ff. toaletno zrcalo, belg. steklo v etuiju, 20 predmetov za dopisovanje in 50 raznih komadov, vse, kar se potrebuje hiši, zastonj. Krasnih 325 komadov z uro, ki je sama tega denarja vredna, pošljati proti poštnemu povzetju za 2 gld. razpoljalnic.

S. Kohane, Krakov št. 323.

Ako ne ugaia, se denar vrne. 584

Mnogo priznanih pisen.

Nujno svarilo.

častito občinstvo v njega lastnem interesu opozarjam, da se delajo poizkusi rastlinsko mast pod različnimi imeni in znakami po veličevati in spravljati na trg.

Pred nakupom takih malovrednih ponosredb nujno svarimo, zakaže po našem, v vseh državah patentovanem načinu napravljeni

KUNEROL

je dokazano prva in najboljša rastlinska mast, ki je kot najoličja jedilna mast priznana od avtoritet.

Popolno nadomestilo za eurovo maslo, svilno maslo, maslo itd.

Zahvale „Kunerol“ v vsaki boljši prodajalnici jestvin. V kraju, kjer se „Kunerol“ še ne dočriva, posiljamo poskusne poštne skatije po okoli 5 kg brutto po 6 K 50 h za škatilo, imanko na vsako avto-eogrko pošto proti povzetju. Za razpečevalce po železnici v zavirkah po 1/2 ali 1 kg zabejih po 10 kg naprej.

Za grosiste prednostne cene!

Brošure in združniška izpričevala zastonj.

Prva in najstarejša tovarna za rastlinsko mast v monarhiji

Emanuel Khuner & sin

Dunaj III/

